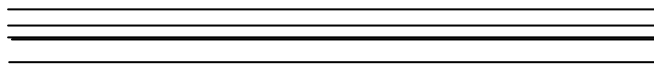

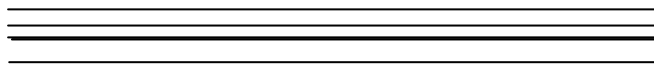

نظام آموزشی سوئیس

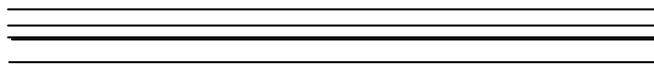
- ۶ ملاحظات تاریخی
- ۸ ملاحظات جغرافیایی
- ۹ ملاحظات سیاسی
- ۱۱ ملاحظات اقتصادی
- ۱۳ اشتغال
- ۱۳ ارتباطات
- ۱۴ زبان
- ۱۴ جمعیت
- ۱۵ ساختار آموزشی

- آموزش پیش دانشگاهی ۱۶
- دیاگرام تحصیلی ۱۸
- دیاگرام ساده سیستم تعلیم و تربیت رسمی سوئیس ۱۸
- انواع مدارس ۱۹
- ویژگیها و مشخصه های آموزشی ۲۰
- مزایای تحصیلی ۲۰
- آموزش پیش دبستانی ۲۱
- ساختار آموزشی ۲۱
- برنامه های آموزشی ۲۳
- کادر آموزشی ۲۴
- آموزش پایه ۲۵
- ساختار آموزشی ۲۵
- آموزش ابتدایی ۲۶
- ساختار آموزشی ۲۶
- برنامه های آموزشی ۲۷
- ارزیابی تحصیلی ۲۷
- کادر آموزشی ۲۸
- آموزش متوسطه ۳۰
- ساختار آموزشی ۳۰
- ارزیابی تحصیلی ۳۰
- سیستم نمره دهی ۳۰
- آموزش مقدماتی متوسطه ۳۱
- ساختار آموزشی ۳۱
- برنامه های آموزشی ۳۲
- ارزیابی تحصیلی ۳۳
- کادر آموزشی ۳۴

۳۶	آموزش تکمیلی متوسطه
۳۶	تاریخچه
۳۷	ساختار آموزشی
۳۹	برنامه های آموزشی
۳۹	ارزیابی تحصیلی
۴۰	کادر آموزشی
۴۱	آموزش عالی
۴۱	ساختار آموزشی
۴۲	سال تحصیلی
۴۳	زبانهای آموزشی
۴۳	مقاطع آموزشی
۴۳	کاردانی یا فوق دیپلم
۴۳	مقطع کارشناسی
۴۴	مقطع دکتری
۴۴	تخصص پزشکی ، دانشوری
۴۵	دوره های آموزشی
۴۶	دانشگاهها
۴۸	پذیرش تحصیلی
۴۸	شرایط پذیرش
۴۹	پذیرش دانشجویان خارجی
۴۹	شرایط پذیرش
۵۰	مقررات ورودی
۵۰	ارزیابی تحصیلی
۵۱	سیستم نمره دهی
۵۱	ارزیابی مدارک تحصیلی
۵۲	توافقاتی چندجانبه درخصوص ارزیابی مدارک تحصیلی خارجی
۵۳	خدمات دانشجویی
۵۳	خدمات رفاهی و اجتماعی
۵۳	نهادهای مرکزی

۵۴	مقررات تأمین اجتماعی دانشجویان خارجی
۵۴	همکاریهای آموزشی
۵۴	همکاریها و تبادلات بین المللی
۵۵	اصلاحات اساسی
۵۵	دستاوردهای آموزشی
۵۷	آموزش عالی غیردانشگاهی
۵۸	اصلاحات اخیر
۵۹	آموزش عالی فنی و حرفه ای
۵۹	آموزش معلمان
۵۹	ساختار آموزشی
۶۰	آموزش معلمان ابتدایی
۶۱	آموزش معلمان متوسطه
۶۱	آموزش فنی و حرفه ای
۶۱	ساختار آموزشی
۶۳	چالش های پیش رو
۶۴	ارزیابی تحصیلی
۶۶	دستاوردهای آموزشی
۶۷	معضلات آموزشی
۶۷	کادر آموزشی
۶۸	آموزش استثنایی
۶۸	ساختار آموزشی و چالشهای پیش رو
۷۲	آموزش غیررسمی
۷۲	آموزش عالی از راه دور
۷۲	اصول آموزشی
۷۳	همکاریهای آموزشی
۷۴	قوانین آموزشی
۷۴	قوانین آموزش عالی

- ۷۵..... نظارت آموزشی
- ۷۵..... نهادهای مرکزی
- ۷۶..... مدیریت آموزشی
- ۷۶..... نهادهای مرکزی
- ۷۷..... توزیع مسئولیتها
- ۸۱..... هزینه های آموزشی
- ۸۱..... هزینه های آموزش فنی و حرفه ای
- ۸۲..... هزینه های آموزش عالی
- ۸۲..... شهریه دانشجویان بومی
- ۸۲..... شهریه دانشجویان خارجی

ملاحظات تاریخی

سرزمینی که امروزه آن را بنام سوئیس می‌شناسیم در گذشته های دور هلوتیا (HELVETIA) نام داشت. هلوتیا در سال ۵۸ قبل از میلاد به تصرف فاتحان امپراطوری روم درآمد و یکی از ایالات آن تمدن عظیم گشت. در سال ۳۹۵ میلادی با تجزیه امپراطوری روم، سوئیس قسمتی از روم غربی شد. در قرن پنجم، بوسیله اقوام ژرمن آلمانی و بورگونی فتح و اداره شد. در قرن ۶ قوم فرانک بر سوئیس مسلط گشت. در قرن نهم، به تصرف سوابیا و بورگونی علیا درآمد.

در سالهای ۱۰۳۳ سوئیس قسمتی از امپراطوری مقدس روم گردید و وحدت یافت و بعداً خاندانهای فئودال بر آن تسلط یافتند. در قرن ۱۳ عمده ترین این خاندانها، خاندان هابسبورگ و ساووا بودند.

در نتیجه تجاوز خاندان هابسبورگ به حقوق ملی در سال ۱۲۹۱، نواحی (کانتونهای) اونتروالدن، اوری و شویتس، یک اتحادیه دفاعی منعقد ساختند که اساس کنفدراسیون فعلی سوئیس است. این اتحادیه دفاعی منعقد ساختند که اساس کنفدراسیون فعلی سوئیس است. این اتحادیه در سال ۱۳۱۵ در ناحیه مورگاتن بر متجاوزان اتریشی (هابسبورگ) غلبه یافت و پس از الحاق نواحی لوسرن، زوریخ، تسوگ، گلاروس و برن به خود، اتریشها را در نواحی زمپاخ و نفلس (به ترتیب در سالهای ۱۳۸۶ و ۸۸) شکست کلی داد و دست خاندان هابسبورگ را از سوئیس کوتاه نمود. در قرن پانزدهم، سوئیس از لحاظ قدرت نظامی تبدیل به یکی از ممالک مقتدر اروپا گردید. سوئیسها پس از تصرف نواحی آرگاو، تورگاو و تیچینو، بر قوای امپراطوری مقدس روم پیروزی یافتند و امپراطور ماکسیمیلیان اول پادشاه وقت مجبور به رسمیت شناختن سوئیس در سال ۱۴۹۹ گردید. سوئیس طی سالهای ۱۵ - ۱۵۱۰ در جنگهای ایتالیا دخالت کرد و طی

سالهای ۱۳-۱۵۱۰ با اخراج فرانسویان از ناحیه لومباردی، آن را به تصرف درآورد، ولی سرانجام در سال ۱۵۱۵ در ناحیه مارینیانو شکست خورده و با فرانسه پیمان صلح نواین را منعقد ساختند و از آن پس، سوئیس مقام خود را بعنوان یک قدرت مهم اروپایی از دست داد و سیاست بیطرفی پیشیه کرد. اصلاح دینی که اولریش تسوینگلی در زوریخ، و ژان کالون در ژنو آن را تبلیغ می کردند، باعث جنگهای داخلی شد و وحدت، بمدت ۲ قرن از سوئیس رخت بر بست.

سوئیسیها طی جنگهای سی ساله (۴۸ - ۱۶۱۸) در اروپا، بیطرفی خود را حفظ کردند از اینرو در سال ۱۶۴۸ در پیمان صلح و ستفالی که در پایان جنگها منعقد شد، استقلال سوئیس به رسمیت شناخته شد. طی یک قرن و نیم (در قرون هفده و هجده)، حکومت کانتونهای سوئیس به دست طبقات ممتاز افتاد. در قرن هجدهم، سوئیس بکلی اهمیت سیاسی خود را در اروپا از دست داد ولی در عوض از لحاظ فرهنگی و مادی پیشرفتهای زیادی نمود. در دوره انقلاب فرانسه در اواخر قرن هجدهم، فرانسویان سرزمین سوئیس را تحت عنوان جمهوری هلوتیا جیراً متحد ساختند. این جمهوری وحدتی بیش از کنفدراسیون سست پیوند سابق داشت ولی در سال ۱۸۰۳ فرمان میانگیری ناپلئون، کنفدراسیون سابق را تجدید حیات داد.

در سال ۱۸۱۵ در کنفرانسهای اروپایی وین و پاریس بیطرفی همیشگی به سوئیس اعطا شد. در دهه چهارم قرن نوزدهم، حزب رادیکال در سوئیس تأسیس گشت. در بیشتر کانتونها حکومت دموکراسی را برقرار کرد ولی کاتولیکها سر به مخالفت برداشتند و این امر موجب وقوع جنگ زوندربوند در سال ۱۸۴۷ گردید که با پیروزی رادیکالها پایان یافت و آنها در طی قانون اساسی سال ۱۸۴۸، اتحادیه سابق را به یک

مملکت متحد تبدیل کردند و بدنبال آن سوئیس به سرعت به پیشرفتهای اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی فراوانی نائل آمد.

سوئیس در جنگ جهانی اول بیطرف ماند ولی با مواجهه با مشکلات فراوانی از لحاظ مواد غذایی و مواد خام گردید و بهمین خاطر پیمانهای با آلمان و همچنین متفقین منعقد ساخت و تعهد کرد که کالاهای وارد شده از آنان را به هیچیک از طرفین متخاصم صادر نکند. در جنگ جهانی دوم نیز سوئیس بیطرف ماند. در همان جنگ متفقین اشتباهاً قسمتهایی از شمال سوئیس (بخصوص شافها وزن) را بمباران کردند. طی جنگ، سوئیس نماینده ۲۳ کشور متخاصم بوده و پس از جنگ نیز میعادگاه مذاکرات صلح گردید. در سالهای بعد از جنگ این کشور به پیشرفت های اقتصادی فراوانی نائل گردید و هم اکنون نیز شهرهای مهم آن مرکز چندین سازمان بین المللی هستند. تا قبل از سال ۱۹۷۹، سوئیس از ۲۵ مملکت متحد (۱۹ کانتون و ۶ نیم کانتون) تشکیل یافته بود که در این سال نیم کانتونها تبدیل به کانتون شده و ناحیه ژورانیس (که آنزمان قسمتی از کانتون برن بود) تبدیل به یک کانتون مجزا گردید و بدینصورت تعداد تقسیمات کشوری سوئیس به ۲۶ رسید.

ملاحظات جغرافیایی

سوئیس با ۲۹۳،۴۱ کیلومتر مربع وسعت (صد و هجدهمین کشور جهان) در نیمکره شمالی، نیمکره شرقی، در مرکز قاره اروپا، بدور از دریای آزاد، در کوههای آلپ و در همسایگی کشورهای آلمان غربی در شمال، فرانسه در شمال غربی و غرب، ایتالیا در جنوب و اتریش و لیختن اشتاین در شرق واقع شده است. سوئیس یکی از کوهستانی ترین و مرتفع ترین کشورهای اروپا است. رشته کوه آلپ مهمترین رشته

کوه آن است که حدود ۶۰٪ خاک سوئیس را در بر گرفته و پس از آن رشته کوه ژوار است که در غرب واقع شده است. جلگه های آن عمدتاً در نواحی شمالی واقع شده اند. از مهمترین رودهای آن میتوان از: راین، آر، رون و این نامبرد. جنگلها در آن وسعت زیادی دارند. دریاچه های آن فراوان بوده از جمله: ژنو (۵۸۲ کیلومتر مربع)، مادجوره (۲۱۲ کیلومتر مربع)، بادن و زوریخ. آب و هوای آن معتدل کوهستانی همراه با بارندگی فراوان است. بلندترین نقطه آن قله دوفواشپیتسه با ۶۳۳، ۴ متر ارتفاع بوده و رود آن آر (۲۹۵ کیلومتر) نیز طولتترین رود آن پس از رود راین میباشد.

ملاحظات سیاسی

حکومت سوئیس جمهوری بوده و قدرت اجرایی در اختیار شورای فدرال که شامل ۷ نفر و بمدت ۴ سال توسط مجلس فدرال انتخاب میشوند میباشد. هر ساله از بین اعضاء این شورا یک رئیس جمهور و معاون انتخاب میشود. شورای مزبور که اعضایش گرداننده هفت وزارتخانه دولت میباشد قدرت اصلی اجرایی مملکت را در اختیار دارد. قوه مقننه از مجلس فدرال شامل مجلسین شورای ایالات با ۴۶ عضو با دوره نمایندگی ۳ یا ۴ سال و شورای ملی با ۲۰۰ عضو با دوره نمایندگی ۴ سال تشکیل یافته است. قانون اساسی موجود در سال ۱۸۴۸ تدوین شده و در سال ۱۸۷۴ اصلاحاتی بر آن افزوده گردیده است. براساس آخرین تقسیمات کشوری سوئیس از ۲۶ ایالت (یا کانتون) تشکیل یافته که هر کدام زیر نظر نمایندگان قانونگذار منتخب مردم اداره شده و هریک به بخشهای کوچکتری (COMMUNE) تقسیم می شوند. کنفدراسیون سوئیس که در سال ۱۲۹۱ ایجاد شد از سال ۱۸۴۸ به دولتی فدرال مبدل شده است که ۲۶ منطقه نسبتاً خودمختار را در خود جای میدهد. این مناطق، خود به شهرهایی (کلا در حدود ۳۰۰۰

شهر) تقسیم میشوند که به نوبه خود تا حدودی از خود مختاری برخوردارند. اصل مردم سالاری مستقیم در قانون اساسی فدرال تصریح شده است که حتی در سطوح منطقه ای و شهری نیز اعمال می شود. رأی دهندگان مکرراً حقوق قانونی خویش را از طریق انتخاب نمایندگان یا رأی دادن به حق قانونگذار عمومی یا همه پرسی اعمال می کنند. مرکز دانی و مردم سالاری مستقیم که از ویژگیهای نظام سیاسی و آموزشی است به حوزه های نظامی نیز بسط یافته است. در سطح فدرال، پارلمان (مجلس فدرال) از ۲ مجلس با اختیاراتی برابر تشکیل میشود. مجلس شورای ملی (۲۰۰ عضو) و شورای مناطق (۴۶ عضو)

شورای فدرال از ۷ عضو تشکیل میشود که به مدت ۴ سال توسط مجلس فدرال انتخاب می شوند و هر ساله یکی از اعضای مجلس فدرال با حفظ سمت به عنوان رئیس جمهور کنفدراسیون انتخاب میگردد. اساساً سازمان سیاسی اداری مناطق (یا ایالات) مشابه سازمان کنفدراسیون است که قوه مقننه، مجریه و قضائیه از خود مختاری مالی و اعتباری برخوردارند. ساختارها از یک منطقه تا منطقه دیگر به دلیل، رشد اقتصادی و بویژه بزرگی منطقه تفاوت قابل ملاحظه ای دارند. به عنوان مثال جمعیت منطقه ای زوریخ ۷۹ برابر جمعیت منطقه ای آپن زل اینر رودس است.

فعالیت احزاب در سوئیس آزاد بوده و احزاب مهم آن عبارتند از:

- سوسیال دموکرات
- رادیکال دموکرات
- دموکرات مسیحی
- حزب خلق سوئیس

- لیبرال دموکرات
- حزب کار (کمونیست)
- جمهوریخواه

کشور سوئیس در سال ۱۶۴۸ مستقل شده و روز ملی آن اول اوت است.

این کشور در سازمانهای افتا، شورای اروپا، سی سی دی، آیسیم، اساء، فائو، گات، یا آآ، ایکائو، ایدب، کمیته بین المللی صلیب سرخ، ایلو، ایمکو، اینتلسات، ایتو، او اسی دی، اونکتاد، یونیدو، آندپ، یونسکو، یونیسف، ویپو، ومو، یونیتار، آنروا، یوپو، وهو، وفپ و رابطه بازرگانی با جامعه اقتصادی اروپا عضویت دارد.

ملاحظات اقتصادی

واحد پول آن فرانک سوئیس (SFr) معادل ۱۰۰ راپن یا ۱۰۰ سانتیم است که هر ۲/۰۴ فرانک معادل ۱ دلار است. میزان تولید ناخالص ملی در سال ۱۹۷۸ حدود ۵۹/۹ میلیارد دلار بوده (درآمد سرانه ۴۳۹،۹ دلار) که ۴۷٪ آن از صنایع، ۷٪ از کشاورزی و ۴۶٪ از تجارت و خدمات بدست میآید.

نرخ سالانه رشد تولید ناخالص ملی حدود ۰/۱٪ است.

درآمد بودجه ملی در سال ۱۹۷۹ در حدود ۸/۲ میلیارد دلار و هزینه های آن معادل ۹/۶

میلیارد دلار بوده است. واردات سوئیس در سال ۱۹۸۰ حدود ۳۶/۴ میلیارد دلار بوده که بیشتر شامل:

مواد شیمیائی، نفت خام، ماشین آلات، وسائط نقلیه و موتوری، قالی و البسه است و اکثراً

از کشورهای آلمان (۲۹٪)، فرانسه (۱۲٪)، ایتالیا (۱۹٪) و آمریکا (۸٪) وارد میشود. میزان صادرات این

کشور حدود ۳۰ میلیارد دلار است.

عمده محصولات صادراتی ماشین آلات، ساعت، مواد شیمیایی، منسوجات، و اشیاء لوکس است که عمدتاً به کشورهای آلمان (۱۸٪)، فرانسه (۹٪)، ایتالیا (۷٪) و آمریکا (۷٪) صادر میشود.

مهمترین صنایع کشور عبارتند از: ماشین آلات، شیمیایی، ساعت سازی، ذوب آهن، الکتریکی، اشیاء لوکس، پارچه، لوازم خانگی و غذایی، حبوبات، غلات، سیب زمینی، میوه سبزیجات، توتون، لبنیات، و شراب نیز مهمترین محصولات کشاورزی و دامپروری آن کشور را تشکیل داده و سرانه زمین مزروعی برای هر نفر بالغ بر ۰/۰۴ هکتار میباشد تولید سالیانه گوشت گاو ۱۵۰ هزار تن و گوشت خوک ۲۶۳،۰۰۰ تن میباشد. تولید سالانه نیروی الکتریسیته نیز معادل ۴۴/۱۲ میلیارد کیلووات ساعت است. توربینهای آبی در ایجاد نیروی الکتریسیته نقش مهمی را در سوئیس ایفا میکنند. معادن مهم سوئیس عبارتند از: آهن، سرب و روی، مس، طلا، نقره و نمک.

توان اقتصادی از یک منطقه تا منطقه دیگر به میزان قابل ملاحظه ای تغییر میکند.

در نتیجه کنفدراسیون و مناطق باید یک نظام جبران سازی (یارانه ها، طرحهای توسعه محلی یا منطقه ای) و یکسان سازی مالی را اجرا کنند. سوئیس هیچگونه منابع طبیعی نداشته و اقتصادش به میزان زیادی به دیگر کشورها وابسته است. طبق آمار سال ۱۹۹۳، ۵۷٪ صادرات به کشورهای اتحادیه اروپا و ۷۳٪ واردات نیز از همین کشورها صورت گرفته است.

اشتغال

نیروی کار کشور بالغ بر ۲,۸۰۰,۰۰۰ نفر است (۲۳٪ آنان خارجی میباشند) که ۴۴٪ آن در صنایع، ۸٪ در بخش کشاورزی و جنگلداری و ۴۸٪ در بخش خدمات مشغول کار هستند. نیروی کار ۵۰,۹٪ کل جمعیت را تشکیل میدهد.

طبق آمار سال ۱۹۹۳ توزیع نیروی کار در بخشهای اقتصادی مختلف به قرار ذیل میباشد:

کشاورزی ۶٪

صنعت ۳۳٪

خدمات ۶۱٪

اگر چه سوئیس سالیان سال از اشتغال کلیه کار جویان برخوردار بود اما از سال ۱۹۹۰ نرخ بیکاری رشد فزاینده ای داشته است. در ژوئن ۱۹۹۵ این نرخ در کل سوئیس ۴٪ و در برخی از مناطق فرانسوی زبان آن بر ۷٪ بالغ گردید.

ارتباطات

در سوئیس حدود ۶۰,۰۰۰ کیلومتر راه آسفالتی وجود داشته و در سال ۱۹۷۹ تعداد ۳۰۰,۳۰۰,۱۵۴ اتومبیل سواری و ۱۶۰,۶۰۰ وسیله نقلیه عمومی مورد استفاده بوده است. طول راه آهن مورد استفاده در سال ۱۹۷۲ نیز حدود ۵,۰۰۰ کیلومتر بوده و ارتباطات هوایی داخلی و بین المللی این کشور توسط هواپیمای سوئیس ایر انجام میشود. سالانه حدود ۸,۳۰۰,۰۰۰ توریست از سوئیس دیدن میکنند. ارتباطات سوئیس

بصورت دولتی کنترل میشود. در سال ۱۹۷۸ تعداد ۲۱۱ فرستنده رادیویی و ۵۸۳ فرستنده تلویزیونی، ۱۷۲،۲، ۰۰۰ گیرنده رادیویی و ۱، ۸۹۵، ۰۰۰ گیرنده تلویزیونی مورد استفاده بوده و همچنین تعداد ۲، ۲۹۲، ۰۰۰ شماره تلفن بکار رفته است. در این کشور بطور متوسط ۹۷ نشریه روزانه با تیراژی حدود ۵۰، ۵۰۰، ۰۰۰ و ۲ و سرانه ۴۰۲ روزنامه برای هزار نفر (۱۹۷۵) منتشر میشود. مقیاس مورد استفاده سیستم متریک میباشد.

زبان

در سال ۱۹۹۰، ۴ زبان ملی با درصدهای ذیل تکلم میشود:

آلمانی: ۶۳،۷٪

فرانسوی: ۱۹،۲٪

ایتالیایی ۷،۶٪

رومانیایی ۰،۶٪

سایر زبانها ۸،۹٪

در ارتباط با امور فدرال ۳ زبان نخست « زبانهای رسمی » محسوب می شدند.

جمعیت

طبق آمار سال ۲۰۰۳، جمعیت سوییس بر ۷,318,000 نفر (هفتاد و ششمین کشور جهان) بالغ می

گردد. تراکم جمعیت ۱۵۳/۲ نفر در کیلومتر مربع میباشد. ۵۸٪ مردم کشور ساکن شهرها بوده و

پرجمعیت ترین شهر آن (زوریخ) حدود ۶/۳٪ جمعیت کشور را تشکیل میدهد. از جمله دیگر شهرهای پرجمعیت سوئیس میتوان از زوریخ، بازل (بال)، ژنو، ولوزان نام برد. از لحاظ توزیع سنی ۲۲/۹٪ جمعیت را افراد کمتر از ۱۴ سال، ۶۰٪ را افراد ۱۵ تا ۵۹ سال و ۱۷/۱٪ جمعیت را نیز افراد بالاتر از ۶۰ سال تشکیل داده و متوسط عمر مردان ۷۰/۳ سال و زنان ۷۶/۲ سال است. در سوئیس میزان تولد ۱۱/۵ در هزار، میزان مرگ و میر ۸/۸ در هزار و رشد جمعیت ۰/۳۶٪ است. میزان مرگ و میر کودکان نیز ۱۰/۷ نفر در هر هزار نوزاد میباشد. مردم آن از نژادهای آلمانی، فرانسوی، ایتالیایی، مجاری، رومانیایی و غیره هستند. ۴۹٪ جمعیت آن کاتولیک، ۴۸٪ پروتستان و بقیه اکثراً یهودی هستند.

شهروندان خارجی در صد عمده ای از جمعیت سوئیس (۱۸,۹۶۰ نفر) را تشکیل میدهند.

بیش از نصف جمعیت سوئیس در مناطق شهر با بیش از ۱۰۰۰۰ نفر سکونت دارند.

ساختار آموزشی

سیستم تحصیلات سوئیس بوسیله فدرالیسم بصورت ۲۶ بخش مسئول مدارس توصیف می شود.

تنوع سستم های تحصیلاتی گوناگون در تحصیلات اجباری مشهود است.

بر اساس این ۲۶ بخش، دو یا سه و یا چهار تپ متفاوت در مدارس متوسطه مقدماتی برای پیدا

کردن تواناییها وجود دارد. با این وجود سیستم تحصیلاتی سوئیس در حال تغییر است.

طی سالهای اخیر بخشها سیستم خودشان را بازسازی کرده و ساختار ملی در حال اصلاح شدن

است. تقاضا برای تحصیل افزایش پیدا کرده و مدارس پاسخگوی تقاضای کار آموزان نیستند.

در مجموع ۱۱ موسسه تحصیلاتی وجود دارد و ۴ تا در بخش آلمانی زبان سوئیس ، دو موسسه فدرال تکنولوژی در لوزان و زوریخ کاملاً بوسیله ایالت اداره می شوند. دانشگاه لونگونا در بخش ایتالیایی زبان سوئیس قرار دارد. مدارس خصوصی در سوئیس خیلی قدیمی اند و نقش مهمی در سیستم تحصیلی بازی میکنند. اولین مدارس خصوصی در شروع این قرن باز شدند.

امروزه حدود ۲۵۰ مدرسه خصوصی در سوئیس وجود دارد که به صد هزار شاگرد از ۱۰۰ ملیت مختلف سرویس میدهند. اکثر این موسسه حالت پانسیون داشته و کاملاً وسایل رفاهی را فراهم می سازند.

آموزش پیش دانشگاهی

آموزش پایه

سن آغاز دوره: ۶ سال

سن اتمام دوره: ۱۵ سال

آموزش ابتدایی

مدت دوره : ۶ سال

بین مقاطع سنی ۶ تا ۱۲ سال

مدت دوره: ۵ سال

بین مقاطع سنی ۶ تا ۱۱ سال

مدت دوره : ۴ سال

بین مقاطع سنی ۶ تا ۱۰ سال

آموزش مقدماتی متوسطه

مدت دوره: ۳ سال

بین مقاطع سنی ۱۲ تا ۱۵ سال

مدت دوره: ۴ سال

بین مقاطع سنی ۱۱ تا ۱۵ سال

مدت دوره: ۵ سال

بین مقاطع سنی ۱۰ تا ۱۵ سال

آموزش متوسطه آکادمیک

نوع مدارس ارائه کننده: دبیرستان عالی آکادمیک

مدت دوره: ۴ سال

بین مقاطع سنی ۱۵ تا ۱۹ سال

مدت دوره: ۳ سال

بین مقاطع سنی ۱۵ تا ۱۸ سال

آموزش فنی - حرفه ای

نوع مدارس ارائه کننده: دبیرستان فنی - حرفه ای

مدت دوره: ۴ سال

بین مقاطع سنی ۱۵ تا ۱۹ سال

مدت دوره: ۳ سال

بین مقاطع سنی ۱۵ تا ۱۸ سال

دیاگرام تحصیلی

دیاگرام ساده سیستم تعلیم و تربیت رسمی سوئیس

مهد کودک اجباری نیست (در خلال سالهای یک سال و سه سال)

آموزش پایه به دو دوره زمانی تقسیم می شود: تحصیلات ابتدایی بر حسب ایالت بین ۴ تا ۶ سال و

تحصیلات مقدماتی متوسطه بین سه تا پنج سال طول می کشد. تحصیلات مقدماتی متوسطه بر حسب ایالت

به دو یا سه طبقه متفاوت تقسیم می شود

مدارس تکمیلی متوسطه تنها راه ورود به مؤسسات تحصیلات عالی هستند.

در ایالات معینی، تربیت معلم برای سطوح پیش دبستانی، ابتدایی و مقدماتی متوسطه در سطوح

تکمیلی متوسطه صورت می گیرد. معلمان جهت تدریس در سطوح متوسطه پیشرفته در تمام ایالات در

مؤسسات تحصیلات عالی تربیت می شوند.

در مدارس حرفه ای آموزش عملی با دانش تئوری تلفیق میشود. این شکل از آموزش فنی تمام وقت دو،

سه یا چهار سال طول می کشد.

ورود به الگوهای آموزش حرفه ای عالی تر حداقل دو سال تجربه حرفه ای عملی لازم دارد که به دنبال

آن دیپلم کیفیت فدرال داده می شود.

انواع مدارس

مدارس هتلداری

مدارس هتلداری سوئیس مشهورترین نوع در جهانند. این مدارس نه تنها واحدهای مدیریتی موفق و کاملی را ارائه می دهند بلکه دیگر دوره های مدیریتی مربوطه را نیز ارائه میکنند.

به جرات میتوان گفت که کارآمدترین مدیران هتلهای آسیایی یا رستورانها، فارغ التحصیلان مدارس هتلداری سوئیس می باشند.

مدارس شبانه روزی

مدارس شبانه روزی خصوصی مشهوری وجود دارند که برای دانش آموزان ۱۰-۲۰ ساله مناسبند. این مدارس تعلیمات اساسی و پایه ای برای ورود به دانشگاهها ارائه می دهند.

بسیاری از فارغ التحصیلان این مدارس به موفقیتهای عمده ای در زمینه های تجارت و سیاست نائل آمده اند.

مدارس زبان

آیا جای دیگر مناسب تر از سوئیس برای یادگیری زبان وجود دارد، چراکه کشور سوئیس در منطقه ای به مساحت ۴۱۳۰۰ کیلومتر مربع در مرز مشترک با کشورهای آلمان، فرانسه، ایتالیا و اتریش قرار گرفته است. جذابیت دیگری که وجود دارد اردوهای تابستانی و زمستانی هستند، آنها نه تنها دوره های تعلیمی با کیفیت بالا ارائه میکنند بلکه به کسب تجربه های جدید زیادی برای دانش آموزان منجر می گردند.

ویژگیها و مشخصه های آموزشی

نظام آموزشی سوئیس از ویژگی های بسیاری به شرح ذیل برخوردار است:

دو سوم نوجوانان کار آموزی را انتخاب می کنند.

درصد کمی از نوجوانان به مدارس تمام وقت مقطع تکمیلی متوسطه می روند.

درصد کمی از نوجوانان به دانشگاه می روند.

بخش آموزش عالی غیر دانشگاهی بسیار توسعه یافته است.

دیگر ویژگی بارز نظام آموزشی حرفه ای سوئیس، دوگانگی طرح هاست. بدین معنا که آموزش

نوجوانان از یکسو در یک شرکت و از سوی دیگر در مدارس حرفه ای صورت می گیرد.

همین ویژگی بارز نظام سوئیس را از دیگر نظام های آموزشی جهان تفکیک می کند.

در دیگر نظامها، آموزش معمولاً در مدارس صورت می پذیرد. این دوگانگی ضامن پیوندی دائمی میان

عمل و نظریه است زیرا این ترکیب بر مبنای هفتگی صورت می گیرد. مزایای اصلی این نظام را میتوان به

سهولت از ویژگیهای بنیادین آن استنتاج نمود.

مزایای تحصیلی

سوئیس مزایای منحصر بفردی را تقدیم میکند. کیفیت مشهود سیستم تحصیلاتی، ثبات سیاسی،

امنیت، کار آمدی، محیط پاک، و جامعه بین المللی سوئیس، موقعیت مرکزی آن، ثروت، چند زبانگی

و حضور تعداد زیادی از سازمانهای بین المللی در میان کشورهای عضو اتحادیه اروپایی کم نظیر است. از

آنجائیکه برخی از مدارس خصوصی سوئیس از ۵۰ کشور مختلف دانش آموز دارند، مطالعات آنها را با دانش آموزان دیگر از سراسر دنیا هدایت می کند.

همه این مزایا سوئیس را به یک مکان عالی برای تحصیل با کیفیت بالا تبدیل میکند که یک پایه قوی برای آینده هر دانش آموزی خواهد شد. یکی از جنبه های با ارزش تحصیل بین المللی هدایت جوانان به فهم مطلب است. روح سالم در بدن سالم نیز جنبه مهم دیگری است که کلیه مدارس سوئیس تسهیلات ویژه و فرصتهای در زمینه اوقات فراغت، ورزش، هنر و مسافرتهاى فرهنگى در جهت نیل به آن فراهم می کنند.

آموزش پیش دبستانی

ساختار آموزشی

در سوئیس، مناطق ویا شهرها، مسئول سازماندهی و تأمین هزینه آموزش پیش دبستانی هستند. آموزش پیش دبستانی که نخست در نیمه اول قرن نوزدهم عرضه شد پیدایش خود را مدیون شماراندکی از افراد و موسسات است اگرچه در ابتدا هیچ قانونی در این ارتباط وجود نداشت، اما امروزه آموزش پیش دبستانی در قوانین کلیه مناطق گنجانیده شده است.

اصطلاح شناسی آموزش پیش دبستانی در جوامع زبانی مختلف متفاوت است. تا همین اواخر این اصطلاحات به لحاظ تسهیلات اهداف و سازمان مصداقهای بیرونی کاملاً متفاوتی داشتند.

امروزه تفاوتها کمتر شده و در سراسر سوئیس، آموزش پیش دبستانی در صد دستیابی به تعادلی میان فعالیت کاملاً تفریحی و فعالیت های آموزشی است. سوای موسسات پیش دبستانی به معنی دقیق کلمه، در شهرهای بزرگ مهد کودک هایی هم وجود دارد که تعداد کمی از کودکان را تحت پوشش

دارند. معمولاً بهد مقامات آموزشی محلی متکی نیستند و عمدتاً خصوصی می باشند. هدف اصلی آموزش پیش دبستانی آن است که از طریق بازیها و فعالیتهای آموزشی مختلف، کلیه جنبه های مختلف شخصیت کوئک را رشد داده و آموزش والدین تقویت و تکمیل گردد. در نتیجه ، گذاری آرام از آموزش پیش دبستانی به آموزش ابتدایی هموار شود.

در کلیه مناطق، کودکان پیش از آغاز آموزش اجباری «حق برخورداری از آموزش پیش دبستانی» به مدت حداقل یکسال رادارند. آموزش پیش دبستانی اجباری نیست و به استثنای برخی موسسات، رایگان است. کودکان باید به طور مرتب در کودکانستان حضور یابند. امروزه به طور متوسط، ۹۹٪ از کل کودکان سراسر سوئیس آموزش پیش دبستانی را یکسال پیش از مدرسه سپری میکنند، ۶۳٪ به مدت دو سال و درصد اندکی به مدت سه سال در کودکانستان حضور میابند. سن آن ها ستگی به سن آغاز آموزش اجباری دارد که در مناطق مختلف فرق می کند. میانگین مدت حضور در کودکانستان ۱,۸ سال است. در بخش آلمانی زبان سوئیس ، کودکانستان ها کودکان را به مدت ۲ ساعت در صبح و ۲ ساعت بعد از ظهر نگاه می دارند. در بخش فرانسوی زبان ساعات به همین منوال است. به عبارت دیگر کودکان هفته ای ۱۸ تا ۲۲ ساعت در کودکانستان حضور میابند. در تیچینو، کودکانستانها معمولاً از ۸,۴۵ صبح تا ۳,۴۵ بعد از ظهر فعالیت دارند. دیگر جنبه های سازمانی آموزش پیش دبستانی مشابه نظام مدارس ابتدای است. کلاسها مختلط بوده و به طور متوسط ۱۷ تا ۱۹ کودک را در خود جای میدهند. در بخش آلمانی زبان سوئیس و تیچینو، کودانی در تمام مدت آموزش پیش دبستانی خود در یک کلاس حاضر میشوند و معلم یکسانی دارند. اما در برخی مناطق فرانسوی زبان، معلمین هر ساله عوض می شوند در برخی نواحی پیش می آید که کلمیه کودکان غیر

سوئسی باشند. اهمیت آموزش پیش دبستانی در جذب کودکان خارجی به جامعه سوئیس در سال های اخیر در سراسر سوئیس آشکار شده است. مثلاً در ژنو از هر کودک، یکی فرانسوی زبان است. در بخش آلمانی زبان، کودکانها دوره های زبانی خاصی را به کودکان خارجی عرضه می کنند که جلسه های تکمیلی در لهجه سوئسی را با هم شامل می شود.

برنامه های آموزشی

برنامه درسی عمومی جدید در سال تحصیلی ۱۹۹۵-۱۹۹۴ در کلیه مناطق فرانسوی زبان اجرا شد. در بسیاری از مناطق آلمانی زبان، معلمان کودکانستان برنامه های درسی پیشنهادی اتحادیه خود را اعمال می کنند. این دو برنامه درسی، اهداف عالی را در برمیگیرند که در راستای رشد شخصیت کودک، کسب مهارت های ابتدایی و رفتار اجتماعی قرار دارند.

کودک در محیطی غنی از بازیها، کار دستها و اشیاء روزمره کتاب های مشور و غیره قرار می گیرند. مهمترین اصل آموزشی مناطق فرانسوی زبان، روش بین رشته ای و در مناطق آلمانی زبان، رویکرد جهانیست. هیچگونه آموزش کارکردی جداگانه ای وجود ندارد. برعکس کودکان در محیط های واقعی و عام با توجهی فردی و عاطفی به مواد آموزشی مختلف می بینند.

در چند منطقه برای ارزیابی توانایی تحصیلی کودکان از نظام گزارش های ارزیابی یا آزمون های جمعی استفاده می شود. کلاسهای موسوم به کلاس تلفیقی هم هستند که در آن برنامه درسی سال نخست آموزش اجباری در دو سال ارائه می شود.

کادر آموزشی

طرز سازماندهی تربیت معلمان کودکان در مناطق مختلف متفاوت است. در بیشتر مناطق، تربیت معلمان مهد کودک در یک دوره ۳-۴ ساله دانشسرای تربیت معلم صورت میپذیرد و در برخ از مناطق این دوره ۲ یا ۳ سال پس از فراغت از تحصیل طول می کشد.

تربیت معلمان کودکان ، همانند معلمان مدارس ابتدای در حال حاضر دستخوش اصلاحاتی عمده در سراسر سوئیس شده است. در حدود نیمی از مناطق، کارکنان کودکان مطابق همان نظام معلمان مدارس ابتدایی استخدام شده و حقوق میگیرند. اما حقوق آنها در کل پایین تر است. در بیشتر مناطق، کارکنان کودکانها موظف به حضور در دوره های باز آموزی نیستند مدت و هزینه این دوره ها در مناطق مختلف تفاوت بسیاری دارد.

بالاخره در سوئیس تعداد بسیار اندکی از معلمان کودکان وجود دارد. این در حالیست که طی سالهای اخیر گرایش آشکاری به سمت تدریس پاره وقت در کودکانها وجود داشته است.

نرخ تعداد کودکان و مراکز آموزش پیش دبستانی طی سال تحصیلی ۱۹۹۵-۱۹۹۴

تعداد کودکان	۱۵۴۹۰۰
تعداد مربیان ۱	۶۷۰۰
تعداد مراکز آموزشی ۲	۳۶۰۰
میانگین ظرفیت کلاس ۳	۱۸,۹
میانگین مدت حضور (به سال)	۱,۸
درصد کودکان خارجی زبان (۴)	۲۳

۱) سال تحصیلی ۹۴-۱۹۹۳ منهای با سال لندوگریزوزن

۲) مطابق پیمایش سال ۱۹۹۱ این رقم تمامی ساختمانها یا بخشهای از عمارت که حدال به مدت ۲۰

ساعت به عنوان مهد کودک استفاده میشود را نیز در بر میگیرد .

۳) به معنای ذقیق کلمه، تعداد شاگردان و معلم را نمیتوان از آمار بدست آورد. تعداد کودکان هر کلاس

در اینجا با تخمین آورده شده است .

۴) تعداد کودکان خارجی زبان، عامل بسیار مهمی است زیرا رقم آن نسبتاً بالا بوده و الزامات آموزشی

و تربیتی را هم در پی دارد.

آموزش پایه

ساختار آموزشی

در سوئیس آموزش اجباری، از ۶ یا هفت سالگی تا ۱۵ یا ۱۶ سالگی به مدت ۹ سال به طول می

انجامد در برخی مناطق سال دهم هم هست. در تمام مناطق آموزش اجباری شامل آموزش ابتدایی و آموزش

متوسطه مقدماتی میشود. مقامات منطقه ای خود مسئول آموزش اجباری در سوئیس هستند و باهمیاری

شهرهای تابعه خود آموزش ابتدایی را ساماندهی و تأمین می کنند.

هر منطقه قوانین آموزشی خاص خود را داراست که حوزه مسئولیت را تعریف میکند و طرز ساماندهی

آموزش در کلیه مقاطع را تنظیم می نماید. بنابر موافقت نانه هماهنگی آموزش کودکانی که تا ۳۰ ژوئن به ۶

سالگی میرسند، واجد شرایط آموزش اجباری هستند. ادارات منطقه ای می توانند این تاریخ را تا چهار ماه

کم یا زیاد کنند.

آموزش ابتدایی

ساختار آموزشی

در ۲۰ منطقه سوئیس آموزش ابتدایی ۶ سال در چهار منطقه ۵ سال و در دو منطقه ۴ سال طول می کشد. میانگین سن کودکان در پایان آموزش ابتدایی خود ۱۲ سال و هفت ماه است.

ساختار آموزش ابتدایی در سراسر سوئیس یکسان است. به استثنای کلاس های خاص جبرانی، هیچ مدل و تفاوتی به چشم نمیخورد. آموزش ابتدایی برای کلیه کودکان از جمله کودکان خارجی اجباری و رایگان است. سوای چند استثناء در مدارس ابتدایی هیچگونه گروه بندی وجود ندارد.

بزرگی مدارس ابتدایی، از مدارس یک کلاسه در روستاهای دور افتاده تا مدارس شهرهای بزرگ با چند صد دانش آموز متغیر است. برخی از کلاسهای مدارس ابتدایی زیر مجموعه ای از دانشسرای تربیت معلم است. ساختمان مدرسه ابتدایی غالباً بخشی از مجتمع مدرسه است که کودکان و پیا دبیرستان مقدماتی را در بر میگیرد. در سراسر سوئیس سال اول مدرسه ابتدایی به طور متوسط، هر روز ۳ و سه چهارم ساعت و هر هفته ۲۰ جلسه را شامل میشود. اما در سال ۵ تا ۶ کودکان در هر روز ۵ و یک چهارم ساعت و هر هفته ۳۴ تا ۳۶ جلسه درس دارند.

کودکان معمولاً ظهر به خانه میروند اگر محل زندگی آنان از مدرسه خیلی دور باشد.

شهرداری مربوطه تغذیه مدرسه ای را سامان داده و بر آن نظارت خواهد کرد. طی چند سال گذشته،

کودکان بویژه در مناطق شهری تمایل بیشتری به صرف نهار در مدرسه داشته اند.

برنامه های آموزشی

برنامه درسی توسط مقامات منطقه ای تعیین میشود. در برخی از بخشهای سوئیس برنامه درسی مشترکی پذیرفته شده است. هر منطقه برای دروس جداگانه ای یا مجموعه ای از دروس، برنامه های خاص خود را دارد که به موجب آن برنامه سالیانه تدوین میگردد. عنصراصلی، اهداف برنامه است کادر آموزشی در تعیین محتوای برنامه درسی زبانهای خارجی و برخی وجوه زبان مادری از استقلال زیادی برخوردار است. .. آزادی انتخاب در روشهای تدریس از طریق اهداف مقرر تضمین میشود. در مقطع ابتدایی معلم کلاس کلیه دروس را تدریس میکند اما میتواند از یاری معلمان متخصص نیز برخوردار شود. تدریس پاره وقت یا شغل شراکتی در بسیاری از مناطق میسر است. هر منطقه از اختیار کامل برای تعیین مطالب آموزشی اختیاری یا اجباری برخوردار است. این مطالب توسط خود منطقه یا در همکاری با دیگر مناطق تدوین می شود و می تواند مشترکاً با دیگر مقامات درون یک ناحیه تنظیم گردد.

ارزیابی تحصیلی

در بیشتر مناطق ارزیابی کادر تحصیلی با استفاده از نظام نمرات اعمال میشود. دانش آموزان سه بار در سال کارنامه ای دریافت میکنند که نمره هر درس را دارد. معدل پایان سال تحصیلی مدارک ارتقاء موقتی یا دائمی دانش آموز به کلاس بالاتر است. در این نظام تصمیم به ارتقاء دانش آموزان بر مبنای نتایج امتحانات آخر سال صورت نمیگیرد بلکه بر حسب ارزیابی عملکردها در خلال سال انجام میشود.

طی سالهای پیشین، بسیاری از مناطق نظام نمرات را در چند سال نخست مدرسه ابتدایی منسوخ کردند. در عوض در سالهای نخستین کارنامه های ادواری و جلسات ارزیابی وجود دارد. در تمام مناطق مقرراتی هست که تجدید دوره دانش آموز را میسر میکند. این مقررات به طرق مختلفی اعمال می شود. اگر پس از تجدید دوربخت موفقیت دانش آموزی کم شود، غالباً مقرر میگردد که دانش آموز به یک کلاس خاص منتقل شود. این تصمیم توسط والدین در معیت معلم، بازرس و دایره روان شناسی مدرسه اتخاذ می شود. با این همه گرایش کنونی به سوی حذف کودکان کند تر در کلاس های طبیعی متمایل است.

کادر آموزشی

در حال حاضر در اغلب مناطق معلمان مدارس ابتدایی در دانشسراهای تربیت معلم آموزش می بینند، جایی که بلا فاصله پس از پایان تحصیلات اجباری و به شرط موفقیت در امتحان ورودی می توان در آن ثبت نام کرد. در برخی مناطق معلمان باید مدرک فارغ التحصیلی مدرسه را به دست آورند و سپس در موسسه ای وابسته به دانشگاه یا در دانشسرای تربیت معلم آموزش ببینند. مدرک آموزشی آنها یک مدرک دانشگاهی نیست. دوره دانشسرای تربیت معلم معمولاً پنج سال طول می کشد. معلمان آینده نه تنها به لحاظ دانش و مهارت های حرفه ای بلکه به لحاظ شخصیت اخلاقی روانی و فکری نیز ارزیابی می شوند. دوره آموزشی آنها شامل آواز، موسیقی، هنر و ژیمناستیک است. تدریس عملی نیز یکی از اجزاء همیشگی آموزش آنهاست.

شرایط اشتغال و درآمد معلمان در مناطق مختلف متفاوت است .

نرخ تعداد دانش آموزان و مدارس ابتدایی طی سال تحصیلی ۱۹۹۵-۱۹۹۴

۴۳۷۴۰۰	دانش آموزان
۲۰	میانگین ظرفیت هر کلاس
۲۶۶۰۰	تعداد معلمان
۱۵,۳	تعداد دانش آموزان هر معلم (۱)
۱۸,۷	درصد دانش آموزان خارجی (۲)
۶۴۰۰	تعداد مدارس (۳)

(۱) آمار سال ۱۹۹۳-۱۹۹۴ تنها مدارس دولتی از جمله مدارس استثنایی

(۲) تعداد کودکان خارجی عامل مهمی است زیرا این رقم نسبتاً بالاست و الزامات آموزشی تربیتی در

پی دارد .

(۳) مطابق پیمایش مدارس در سال ۱۹۹۱ تعداد موسسات تنها نظام تحصیلی اجباری را در بر میگیرد

که به خاطر ساختار آموزشی و اطلاعات موجود است . این رقم هر ساختمان یا بخشی از ساختمان را شامل

می شود که در آن حداقل هفته ای ۲۰ جلسه تدریس می شود .

آموزش متوسطه

ساختار آموزشی

آموزش متوسطه مدت زمان ۷ تا ۹ سال طول می کشد که بستگی به منطقه و مدت آموزش ابتدایی دارد. این آموزش شامل: آموزش متوسطه مقدماتی (که بخش دو آموزش اجباری است که ۳ تا ۵ سال طول می کشد) و آموزش تکمیلی متوسطه می باشد که مورد اخیر آموزشی اجباری است و مدت آن از ۳ تا ۴ سال متغیر است. انواع مختلفی از مدارس تکمیلی متوسطه وجود دارد از قبیل: تکمیلی متوسطه آکادمیک که دانش آموزان را آماده ورود به دانشگاه می نماید، دبیرستانهای فنی - حرفه ای که دانش آموزان را با انواع و اقسام مشاغل آشنا می کند و تکمیلی متوسطه آموزش عمومی که تحصیلات در رشته های آموزش عمومی را عرضه می دارند.

ارزیابی تحصیلی

سیستم نمره دهی

در بیشتر مناطق مقیاس ۶ نمره ای به کار می رود:

بسیار خوب: ۶

قبول: ۴

مردود: ۳-۱

بالاترین نمره: ۶

مرز مردودی و قبولی: ۴

پایین ترین نمره: ۱

آموزش مقدماتی متوسطه

ساختار آموزشی

در سازماندهی آموزش متوسطه مقدماتی تنوع چشمگیری میان مناطق به چشم می خورد از آن جا که این مقطع بخشی از آموزش اجباری ۹ ساله است مدت آن بر حسب مدت آموزش ابتدایی متغیر است در اکثر مناطق ۳ ساله ، ۴ ساله یا در برخی مناطق حتی ۵ ساله است.

تقریباً در کلیه مناطق، به استثنای تیچینو، ژنو و بخشی از واله آموزش متوسطه مقدماتی، بر مبنای گروه های مختلف دروس به بخشهایی تقسیم میشود.

بنابراین معیارهای پذیرش که اغلب گزینشی و بسیار متعدد هستند در مناطق متفاوت فرق میکند. آموزش متوسطه مقدماتی اجباری و رایگان است.

بخشهایی با حداقل شرایط که در سراسر کشور نامهای مختلفی دارند، دانش آموزان را برای آموزش فنی و حرفه ای ابتدایی آماده میکنند. در حدود یک سوم از دانش آموزان هر مقطع سنی در این بخشها حضور میابند که تعداد پسران بیش از دختران است. آزمونهای مختلف درباره مدارس با مقاطع مختلط هنوز به پایان نرسیده است.

اما در چند منطقه موسساتی وجود دارند که برخی از مشخصات مدارس مختلط از قبیل انعطاف پذیرش در تغییر بخشها، تدریس اختصاصی با تقلیل بخشها، عرضه دوره های اختیاری یا دوره هایی در مقاطع مختلف یا دروس عمومی برای دانش آموزان مقاطع مختلف را دارا هستند.

آموزش متوسطه مقدماتی به دلیل اجباری بودن و درعین حال ارائه راهنمایی تحصیلی غالباً با اهداف متعارضی روبروست. از یک سو مهیا ساختن زمینه انتخاب برای دانش آموزان که چند سال بعد ممکن است تغییر یابد و بنا براین به تعویق انداختن انتخاب مسیر ثابت و از سوی دیگر آماده سازی آنان جهت ورود به آموزش تکمیلی متوسطه اصل آموزش مردم سالار که هدف آن عرضه آموزش متوسطه یکسان به کلیه کودکان است غالباً با اصل حق انتخاب تحصیلات پیش از کالج ششم در تضاد قرار میگیرد. تنوع راه حل های موجود در مناطق حاکی ازدشواری دستیابی به برقراری تعادل میان متقاضیان آموزشی و اجتماعی است. توزیع دانش آموزان در بخشهایی با شرایط عالی از یک منطقه تا منطقه دیگر متفاوت است. بزرگی مدارس نیز بسته به محل مدرسه در شهر، روستا یا کوهستان و بسته به پذیرش دانش آموزان از یک شهر، یک منطقه یا ناحیه ای بزرگتر، متفاوت خواهد بود. به طور کلی مدارس تمامی بخش ها را دارا بوده و مختلط هستند. طبق آمار سال ۱۹۹۵ - ۱۹۹۴ متوسط تعداد نفرات هر کلاس در بخش متوسطه مقدماتی ۱۹,۱ دانش آموز بود.

برنامه های آموزشی

تدوین برنامه درسی برای آموزش متوسطه مقدماتی، برعهده مقامات آموزشی منطقه ای قرار دارد. در برخی نواحی این برنامه با همکاری دیگر مناطق تدوین میشود. بنابراین درجاتی از تنوع وجود دارد که با حضور این بخشها تشدید خواهد شد.

در تمام بخشها، زبان مادری و نیز ریاضیات، زبان ملی دوم، علوم طبیعی، جغرافی، تاریخ، مدنی،

موسیقی، هنر و تربیت بدنی تدریس میشود.

در بخش‌هایی با حداقل شرایط، بر کار دستی نیز تأکید میشود. در بخش‌هایی با شرایط عالی زبان سوم، کتابداری، ماشین نویسی، رسم فنی، زبات لاتین و یونانی نیز پیشنهاد میگردد. برخی از این دروس اختیاری و برخی اجباری هستند. تعداد و ساعات سال تحصیلی در روش‌های تدریس هم تفاوت دارد. اما بطور کلی دانش آموزان هفته ای ۳۰ تا ۳۵ ساعت درسی دارند. روش‌های تدریس هم تفاوت بسیاری دارد. اما به طور کلی میتوان گفت اصلاحات آموزشی چند دهه گذشته آموزش ابتدایی را بیشتر از آموزش متوسطه تحت تأثیر قرار داده است. اصولاً انتخاب مطالب درسی در سطح منطقه ای صورت می گیرد اما مدارس و کادر آموزشی هم تا حدودی حق انتخاب دارند.

ارزیابی تحصیلی

ارزیابی مداوم در سراسر سال تحصیلی اساساً بر عهده معلم است، در برخی مدارس امتحاناتی کتبی برای کلیه کلاس‌ها برگزار میشود و برخی مناطق نیز همین امتحانات را برای کلیه مدارس برگزار میکنند. دانش آموزان بر مبنای عملکرد خود در طول سال به کلاس بالاتر راه می یابند. اگر دانش آموزانی نتوانند به سال بالاتر راه یابند باید همان سال را تکرار کنند یا به بخشی با شرایط آسان تر بروند. نمرات بر مبنای مقیاسی از ۱ تا ۶ داده می شود.

عالی: ۶

متوسط: ۴

هیچ نوع نظام آموزشی ارزیابی سراسری در سوئیس وجود ندارد و هیچ امتحان عمومی در پایان دبیرستان مقدماتی برگزار نمیگردد. در برخی از مناطق دانش آموزانی در امتحانات کتبی و شفاهی دروس

اصلی خود شرکت میکنند تا مدرکی اخذ کنند ولی در دیگر مناطق این کار صورت نمیگیرد. معمولاً خدمات مشاوره ای در مدارس وجود دارد.

اصولاً در هر مدرسه مشاوره ای هست که اطاعات منظم و نیز توصیه های فردی را در اختیار دانش آموزان می گذارد. به علاوه اتحادیه های حرفه ای و شرکتهای دوره های آشنایی با مشاغل یک هفته ای را برگزار میکنند تا کودکان پیش از تصمیم گیری ، تصویری از حرفه ها و مشاغل مختلف داشته باشند.

کادر آموزشی

مسئولیت تربیت معلمان و تنظیم شرایط استخدامی آنها برعهده مناطق است. در مورد دوره های باز آموزی معلمان هیچ مقررات عالی وجود ندارد. بدین معنا که شرایط استخدامی و ردیف های حقوقی از یک منطقه تا منطقه دیگر متفاوت است. در مورد آموزش متوسطه مقدماتی، اصولاً دو نوع معلم وجود دارد. معلمانی که در بخشهای با شرایط معمولی تدریس میکنند، قاعدتاً معلمان مدارس ابتدایی هستند که آموزش تکمیلی خاصی را گذرانده اند آنها در هیچ رشته ای تخصص ندارند.

اما معلمانی که در بخشهایی با شرایط عالی تدریس میکنند در یک یا اغلب ۲ یا ۳ رشته تخصص دارند. آنها آموزش دانشگاهی را گذرانده اند.

برنامه درسی دانشگاهها استاندارد شده نیست. دبیران دبیرستان یا کلیه آموزش های خود را در دانشگاه می گذرانند و یا آموزش دانشگاهی را در دانشگاه و آموزش حرفه ای را در دانشسرای تربیت معلم سپری می نمایند. آموزش آنها از ۶ تا ۱۲ نیمسال طول میکشد. شرایط این دوره ها و آزمون ها به لحاظ برنامه درسی تربیت معلم و روشهای آموزشی تفاوت بسیاری را شاهد است. این مسائل در حال حاضر به دقت بررسی

میشوند و بزودی تغییرات مهمی اعمال خواهد شد تا تربیت معلم، مخصوصاً به لحاظ ارزشیابی متقابل مدارک معلمان در سوئیس هماهنگ شود.

نرخ دانش آموزان و معلمان مراکز آموزش متوسطه مقدماتی طی سال تحصیلی ۱۹۹۵-۱۹۹۴

کل	شرایط معمولی	بدون گزینش	شرایط عالی	
۲۸۴۵۰۰	۸۸۶۰۰	۲۹۴۰۰	۱۶۶۵۰۰	دانش آموزان (کل)
۱۷	۲۸	۱۷	۱۱	دانش آموزان خارجی (۱)
۱۰۰	۳۱	۹	۶۰	دانش آموزان سال هفتم (۲)
۲۰۴۰۰	-	-	-	تعداد معلمان (معادل معلمان تمام وقت) (۳)
۱۲,۸	-	-	-	تعداد دانش آموزان هر معلم (۳)
۶۴۰۰	-	-	-	تعداد مدارس (۴)

(۱) تعداد دانش آموزان خارجی عامل مهمی است زیرا رقم نسبتاً بالایی است و الزامات آموزشی و تربیتی

در پی دارد

(۲) برای مقایسه درصد دانش آموزان در هر بخش (شرایط عالی، بدون گزینش و شرایط معمولی) سال

هفتم را تنها به این منظور در نظر گرفته ایم که تفاوت طول تحصیلات در مقطع متوسط مقدماتی در مناطق

مختلف خنثی شود.

(۳) ارقام سال ۱۹۹۳/۱۹۹۴ فقط مدارس دولتی

(۴) مطابق پیمایش مدارس در سال ۱۹۹۱، تعداد موسسات، تنها مدارس آموزش اجباری (ابتدایی

و متوسطه مقدماتی) را دربرمیگیرد که به خاطر ساختار این نظام آموزشی و اطلاعات موجود است. این

رقم هر ساختمان یا بخشی از ساختمان را شامل می شود که در آن حداقل هفته ای ۲۰ جلسه تدریس شود.

آموزش تکمیلی متوسطه

تاریخچه

قبل و بلافاصله بعد از جنگ جهانی دوم، برخی از مناطق و شهرها مراکز تکمیلی متوسطه دایر نمودند که آموزش عمومی را عرضه می کرد. اما شرایط ورودی آن آسانتر از کالج ششم بود آنها به نام های مدارس عالی فنی، دبیرستان های عمومی، مدارس پیراپزشکی، مدرسه گردشگری یا مدیریت و غیره مشهور شدند. دانش آموزان موفق در بخش های خدمات اجتماعی، بهداشت، کودکستانها، گردشگری یا حمل و نقل مشغول به کار می شوند.

در آن زمان هیچگونه میان این مدارس به لحاظ ساختار، برنامه درسی یا حتی مدت دوره ها وجود نداشت. در سال ۱۹۸۷ پس از ۱۵ سال بحث و بررسی، موافقت میان مناطق حاصل می آمد. به لطف مدارس عالی فنی، جای خالی موجود در آموزش مقطع متوسطه عالی پر شده است این مدارس برای ان عده از دانش آموزان طراحی شدند که در ۱۰-۱۵ سال گذشته به تدریج افزایش یافته است و متقاضیان ذیل را برآورده میسازد. عرضه فرصت تکمیل آموزش عمومی در مقطع عالی به طیف گسترده ای از جامعه، فرصتی برای آموختن درباره فعالیتهای حرفه ای آتی، برآوردن نیازهای کسانی که نمی توانند یا نمیخواهند که ضرورتاً در کالج ششم حضور یابند. اما همچنان خواهان کسب آموزش و تربیتی عمومی هستند که امکان ورود به آموزش تکمیلی متوسطه فنی حرفه ای غیر دانشگاهی را برای آنان فراهم نماید.

ساختار آموزشی

آموزش تکمیلی متوسطه در سوئیس در کلیه مدارس که آموزش عمومی عرضه میکنند (معادل کالجهای انگلیسی، مدارس عالی فنی و دانشسراهای تربیت معلم) و دانشسراهای فنی حرفه ای مقدماتی ارائه میشود. مراکز آموزش تکمیلی متوسطه عمده ترین موسساتی هستند که آموزش عمومی را عرضه کرده و راه ورود به آموزش دانشگاهی را هموار میکنند. شالوده ها و اهداف این مدارس از آرای علمی و انسان مداری نوین قرن نوزدهم اتخاذ شده که برای انطباق با مقتضیات جامعه معاصر روز آمد شده اند. به طور کلی «کالج های ششم» سوئیس بسیار گزینشی هستند و شرایط بسیاری را می طلبد. این دانشسرا ها عمداً ورود به دانشگاه را در انحصار خود در آورده و قصد دارند که به این انحصار طلبی ادامه دهند. این امر عامل مهم در سیاست آموزشی محسوب میشود زیرا اگرچه تمامی مناطق آموزش تکمیلی متوسطه را ارائه می کنند اما آموزش دانشگاهی تنها در هشت منطقه عرضه می شود. بنابراین مصلحت مناطقی که دانشگاه ندارند ایجاب میکند که با اصرار برهنجارهای سراسری، قبولی دانش آموزان خود در دانشگاه را تضمین کنند. قانون فدرال مصوب سال ۱۹۶۸ درباره ارزشیابی مدارک فارغ التحصیلی، گامی مهم به سوی هماهنگی بود. قانون جدیدی که به منظور هماهنگی هرچه بیشتر مناطق با کنفدراسیون طراحی شده بود در اول آگوست ۱۹۹۵ به اجرا درآمده و یک دوره هشت ساله برای تحقق کامل آن در نظر گرفته شد. در حال حاضر مطابق قانون ۱۹۶۸، ۵ نوع مدرک فارغ التحصیلی معتبر در سوئیس وجود دارد که عبارتند از:

نوع A: کلاسیک (لاتین و یونانی)

نوع B: زبان لاتین

نوع C: ریاضیات و علوم

نوع D: زبان های زنده

نوع E: اقتصاد

تمایز دقیقی میان انواع مختلف فوق وجود دارد و اصولاً ترکیب آنها امکان پذیر نیست.

در اغلب مناطق، تمامی انواع مدارک عرضه می شود اما الزاماً در تمام مدارس صورت نمی

گیرد. ساختار و مدت تحصیلات تا زمان فارغ التحصیلی از یک منطقه تا منطقه دیگر متفاوت است اما

مطابق قانون فدرال ۱۹۶۸، مدت آن حداقل باید ۱۲ سال باشد. طبق مفاد قانون جدید، تنها یک نوع مدرک

فارغ التحصیلی وجود داشته و تعداد دروس از ۱۱ به ۹ کاهش یافته است. با ان حال مدت تحصیلات حداقل

۱۲ سال باقی مانده است.

نرخ دانش آموزان و مراکز آموزش تکمیلی متوسطه طی سال تحصیلی ۱۹۹۵-۱۹۹۴

تعداد مدارس	تعداد معلمان (معادل تمام وقت)	دانش آموزان	
۱۵۰	۸۰۰۰	۶۰۷۰۰	کلیج های ششم
۱۰۰	۲۸۰۰	۲۵۲۰۰	موسسات تربیت معلمان (۱) مدارس عالی فنی و دیگر دانشسراهای عالی
۶۹۰	۲۰۷۰۰	۱۸۸۹۰۰	مدارس فنی حرفه ای (۳)
۹۴۰	۳۱۵۰۰	۲۷۴۸۰۰	کل

معلمان در دانشسراهای تربیت معلم یا دیگر موسسات درون نظام های متوسطه عالی یا دانشگاهی

آموزش می بینند.

این دانشسراها مدارس را شامل می شود که شرایط لازم برای بازشناسی به عنوان مدارس عالی فنی را دارا نیستند.

در سوئیس آموزش فنی حرفه ای مقدماتی بخشی از نظام آموزش متوسطه عالی است.

برنامه های آموزشی

به موجب قانون، برنامه درسی مدارس توسط مقامات منطقه ای تدوین میشود. اما مطابق اصل دهم، بند ۳ قانون ۱۹۶۸، تحصیلات آموزش تکمیلی متوسطه حداقل باید ۴ سال طول بکشد. برنامه درسی برای مدرک فارغ التحصیلی ناظر بر آندسته از امتحاناتیست که توسط کنفدراسیون ارزشیابی شده و در حکم یک توصیه رسمی برای مناطق است.

ارزیابی تحصیلی

در سراسر تحصیلات «کالج ششم» عملکرد دانش آموزان دسرخوش ارزیابی مداومی قرارداد که توسط معلمان صورت می گیرد. اصولاً نمرات در یک مقیاس ۱ تا ۶ قرار میگیرند و دانش آموزان بر مبنای نتایج تلاشهای خود در طول سال به کلاس بالاتر راه می یابند.

نمره قبولی ۴ است. مدارس منطقه ای و مشاوران تحصیلی اطلاعات لازم را در اختیار دانش آموزان قرار می دهند باز دیدهای از کالج ششم ترتیب می دهند و دوره های معارفه را برگزار می کنند. به موجب مفاد قانون جدید، امتحان کتبی که میتواند با امتحانی شفاهی توأم باشد باید حداقل دره درس برگزار شود که به قرار ذیل است :

زبان اول، زبان دوم، ریاضیات، یک درس اختیاری اختصاصی و درس دیگری مطابق مقررات منطقه ای

در مورد دروسی که امتحان آنها برگزار می‌شود نمره نهایی بر مبنای نتایج تلاشهای سال تحصیلی پایانی و نتایج حاصل از امتحانات خواهد بود که هر عامل اهمیت یکسانی دارد.

در سال ۱۹۹۴، درصد دانش آموزان گروه های سنی یکسان که مدرک فارغ التحصیلی را دریافت کردند در سراسر سوئیس به ۱۷٪ افزایش یافت. با این همه دو مشاهده وجود دارد که در کل سوئیس و در هر منطقه ای صادق است مشاهده نخست آن است که تعداد مدارک فارغ التحصیلی اعطایی همه ساله در حال افزایش است: ۶۴۴۰ در سال ۱۹۷۰ و ۱۳۶۹۱ در سال ۱۹۹۴

مشاهده دوم آن که نسبت دختران در میان داوطلبان موفق به آرامی در حال افزایش است.

کادر آموزشی

معلمانی که در مراکز آموزش متوسطه تکمیلی کار می‌کنند در معدودی از دروس تخصص دارند، آنها می‌توانند چندین سال در کلاس یکسانی تدریس کنند. قانون جدید تصریح می‌کند «آموزش منتهی به مدرک فارغ التحصیلی میتواند توسط معلمانی عرضه شود که مدرک آموزش تکمیلی متوسطه دارند یا معلمانی که با موفقیت آموزش معادل نظری و عملی را گذرانده اند. به علاوه در مورد دروسی که مدرک تدریسی آن را از دانشگاه میتوان اخذ نمود، مدرک مربوطه ضروری است.

ردیف حقوقی دبیران دبیرستان در مناطق مختلف، تفاوت‌های قابل ملاحظه دارد. در مورد آموزش تکمیلی

یا دوره ای باز آموزشی هیچ گونه مقررات استانداردهای برای کل کشور وجود ندارد.

دوره های آموزشی تکمیلی متوسطه را میتوان در سطح منطقه یا ناحیه برگزار نمود، اما ارائه آنها معمولاً توسط موسسه تحصیلات تکمیلی در آموزش تکمیلی متوسطه سوئیس در لوسون صورت می گیرد. این موسسه مشترکاً توسط مناطق و کنفدراسیون اداره می شود.

آموزش عالی

ساختار آموزشی

در سوئیس نظام آموزش عالی در مقطع دانشگاه توسط ده دانشگاه منطقه ای و دو موسسه فنی آوری ارائه می شود. با این همه آموزش عالی توسط هفت Fachhochschule تازه تأسیس و دانشسرای های عالی فنی - حرفه ای نیز ارائه می گردد این بخش اخیراً اصلاحات فراوانی را پذیرا شده است.

دانشگاههای خصوصی اساساً در بخش تحصیلات تکمیلی یافت میشوند. ورود به رشته های پزشکی، دندانپزشکی، دامپزشکی، داروسازی، شیمی و نقشه برداری مستلزم دارا بودن شرایط ملی است که توسط دولت فدرال تعیین می شود. در سوئیس ۱۱ موسسه دانشگاهی وجود دارد که به لحاظ جغرافیایی توزیع یکنواختی دارند. در بخش آلمانی زبان سوئیس که سه چهارم جمعیت کشور و بیست منطقه را شامل می شود، چهار دانشگاه منطقه ای (باسل، زوریخ، برن و سنت گالن)، موسسه ای آموزش تکمیلی در آموزش متوسطه عالی سوئیس در لوسرن و موسسه فدرال فن آوری در زوریخ وجود دارد. در بخش فرانسوی زبان سوئیس که ۶ منطقه و حدود ۱۹٪ کل جمعیت را در بر میگیرد، دیگر دانشگاههای منطقه ای و موسسه فدرال فن آوری در لوزان قرار دارد. تیچینو که حدود ۸٪ جمعیت سوئیس را در خود جای میدهد تأسیس دانشگاه خود را مد نظر دارد.

نرخ دانشجویان و مراکز آموزش عالی طی سال تحصیلی ۱۹۹۴ - ۱۹۹۵

تعداد موسسات	تعداد استادان (معادل تمام وقت)	تعداد دانشجویان	
۱۰	-	۸۹۰۰۰	دانشگاهها
۲۰	۶۰۰	۴۳۰۰	تربیت معلم (۱)
۸۰	۳۷۰۰	۱۶۸۰۰	موسسات فن آوری (۲)
-	-	۳۷۸۰۰	دیگر موسسات (۳)
-	-	۱۴۷۹۰۰	تعداد کل

۱) دانشسراهای تربیت معلم و دیگر موسسات که در بخش آموزش متوسطه عالی و بخش آموزش عالی

دوره های تربیت معلم را عرضه می کنند .

۲) به طور کلی موسسات فن آوری فقط دوره های تمام وقت عرضه می کنند. تغییر به جایگاه پلی

تکنیک ها در حال حاضر در دست بررسی است .

۳) این دسته شامل دانشسراهای فنی ، دوره های آماده سازی برای آموزش تخصصی و دیگر دوره

های است که برای آنها داشتن مدرک فارغ التحصیلی مدرسه الزامی است

سال تحصیلی

سال تحصیلی دانشگاه از دو نیمسال (نیمسال زمستانی از میانه اکتبر تا آغاز مارس و نیمسال تابستانی

از میانه آوریل تا میانه ژوئیه) تشکیل میشود. تقریباً در تمامی دانشگاهها دوره ها از اواسط اکتبر آغاز میشوند.

در برخی دانشکده ها آغاز دوره ها در نیمسال تابستانی است.

زبانهای آموزشی

از جمله زبانهای آموزشی مراکز آموزش عالی سوئیس میتوان از زبانهای فرانسه، آلمانی و ایتالیایی نام

برد.

مقاطع آموزشی

کاردانی یا فوق دیپلم

مرحله نخست تحصیلات دراز مدت عمدتاً به تحصیلاتی متنوع اختصاص می یابد، برخی از دانشگاهها پس از ۴ نیم سال مدرک کاردانی یا فوق دیپلم ارائه میکنند و ۴ نیمسال در دانشکده ی علوم دانشگاه زوریخ به مدرک فوق دیپلم منتهی میگردد.

در رشته های کاردانی پزشکی، دندانپزشکی و داروسازی پس از گذراندن سال اول و دوم امتحانی برگزار میشود. در دیگر رشته ها انتقال به مرحله دوم تحصیلات نیز مستلزم یک امتحان می باشد.

مقطع کارشناسی

مرحله دوم به تحصیلات عمیق تر و غالباً کمی تخصصی تر اختصاص مییابد. پس از طی ۴ نیمسال دیگر درجه لیسانس در هنر و حقوق و علوم اعطا میشود. برای اخذ کارشناسی در رشته مهندسی به ۵ ترم دیگر نیاز است.

در پزشکی در مجموع ۱۲ ترم ضرورت دارد اما در دندانپزشکی، داروسازی و دام پزشکی کلاً ۱۰-۱۲

نیمسال الزامی است.

مقطع دکتری

دوره های تکمیلی کوتاه که به اخذ کواهی یا مدرک منتهی میشوند در دانشگاهها و دیگر موسسات آموزش عالی عرضه می گردد. این دوره ها معمولاً دوره هایی پاره وقت بوده و جهت گیری فنی - حرفه ای دارند.

درجه دکتری در سوئیس مرحله ای از تحصیلات تکمیلی محسوب می شود که در حوزه های مختلفی از قبیل هنر، آموزش، علوم، مهندسی، الهیات، حقوق، اقتصاد و پزشکی اعطا می شود. طول تحصیلات متفاوت است. در علوم درجه دکتری ۲ تا ۵ سال و در مهندسی بین ۲-۴ سال طول می کشد. در رشته های حقوق، اقتصاد و علوم اجتماعی، دکترای در موسسات آلمانی زبان ۳-۱ سال و در موسسات فرانسوی زبان تا ۴ سال به طول می انجامد.

دفاع از رساله دکتری به صورت شفاهی میباشد و نامزدها میتوانند در یک امتحان کتبی و شفاهی نیز شرکت کنند و یا در درس اصلی و فرعی برگزیده و در دو امتحان کتبی و سه امتحان شفاهی قبول شوند.

تخصص پزشکی ، دانشوری

پزشکان و دندانپزشکان (در شاخه ارتودنسی) که خواهان متخصص شدن میباشند، میتوانند پس از ۷-۵ سال کار عملی به عنوان دستیار به گواهی تخصصی دست یابند.

پزشکان پس از عنوان حرفه ای خود عبارت F.M.H را می افزایند. دندانپزشکان پس از ۴ سال تحصیل پس از دکترای یک امتحان به اخذ مدرک متخصص ارتودنسی نائل می شوند.

در این تخصصها اخیراً بازنگری صورت گرفته است. دانشوری بالاترین درجه دانشگاهی است که تنها در دانشگاههای آلمانی زبان و در رشته های اصلی اعطا میشود. پس از ارائه یک رساله، داوطلبان باید یک سخنرانی عمومی را ارائه کنند. گذراندن دوره دانشوری شرط اصلی تدریس در مراکز دانشگاهی است.

دوره های آموزشی

اگرچه دانشگاه مشخصات خاص خود را داراست، اما ساختار بنیادین آنها در سراسر کشور یکسان است. تمامی دانشگاههای سوئیس، دانشکده های حقوق، علوم، اقتصاد، علوم اجتماعی، علوم انسانی و هنر شامل میشوند. پزشکی رامیتوان در باسل، برن، ژنو، لوزان و زوریخ تحصیل کرد. فریبورگ ونوی شاتل پزشکی را در سطوح مقدماتی عرضه میکنند. دوره الهیات کاتولیک رمی در دانشگاه فریبورگ و دانشکده الهیات لوسرن تدریس میشود.

الهیات مسیحی رامیتوان در کنار پروتستانسیسم در برن فراگرفت که در تمامی دانشگاههای سوئیس نیز تدریس میگردد. دانشگاه سنت گالن، به رشته های اقتصاد، علوم اجتماعی و حقوق محدود است. موسسه فدرال فناوری بر علوم دقیقه، مهندسی معماری تمرکز دارد.

برخی موسسات در پاره ای از حوزه ها، دوره های عالی تکمیلی ارائه می کنند.

مدت یک دوره کارشناسی معمولاً ۶ تا ۸ نیمسال و ۱۲ تا ۱۳ نیمسال برای رشته پزشکی است. دوره های تحصیلات تکمیلی به درجه دکترا یا مهندسی ارشد منتهی میشود. به منظور کسب درجه PH.D دانشجو باید تحقیقی مستقل صورت دهد رساله ای فراهم آورد و در برخی موارد در امتحان شفاهی شرکت کند. در سال های اخیر تمامی دانشگاهها و دو موسسه فدرال فن آوری دواير آموزش مداوم را برقرار کرده اند که مسئول ساماندهی دوره های پس از فراغت از دانشگاه است. این آموزش تکمیلی در رشته های متعدد، مخصوص دانش آموختگانی است که در حال حاضر مشغول بکار هستند و مخصوص مدیران حرفه های غیر دانشگاهی است. این دوره ها میتوانند به مدت چند روز، چند ماه یا چند نیمسال برگزار شوند. برای تمامی دوره ها شهریه اخذ میشود و گواهی تکمیل برخی دوره ها نیز اعطا می گردد. دانشگاههای خصوصی اساساً در تحصیلات تکمیلی پس از کارشناسی بویژه در مدیریت بازرگانی فعالیت دارند.

برای افتتاح دانشگاه خصوصی، اجازه مقامات منطقه ای مربوطه اجباری است.

در حال حاضر هیچ یک از دانشگاه‌های سوئیس، دوره‌های آموزش از راه دور آغاز نکرده و هیچ طرحی برای تأسیس چیزی شبیه به دانشگاه آزاد انگلستان وجود ندارد. با این همه برخی از دانشگاه‌های خارجی اخیراً دوره‌های آموزش از راه دور یا سازمان‌دهی پذیرش و مشاوره را در سوئیس به راه انداخته‌اند. سه نوع مدرک دانشگاهی و در نتیجه سه مهارت دانشگاهی اساسی وجود دارد:

درجه کارشناسی

گواهینامه Diploma

درجه دکتری

داشتن یک مدرک بدان معناست که دارنده مدرک در نظریه و عمل رشته خود مهارت یافته و توانمندی خویش را در امتحانات مقرر در پایان تعداد نیمسال‌های مجاز اثبات کرده است. در استعمال واژه «گواهینامه» گهگاه مشکلاتی پیش می‌آید زیرا این اصطلاح به مهارت به دست آمده در پایان دوره عملی یا فنی در پایان دوره تربیت معلم غیردانشگاهی یا یک دوره تحصیلات تکمیلی اطلاق می‌شود.

دانشگاهها

۱۱ موسسه آموزش عالی در سوئیس وجود دارد (۸ دانشگاه و ۲ موسسه فدرال تکنولوژی) دانشگاه‌های پازل، برن و زوریخ و موسسه فدرال تکنولوژی در زوریخ و دانشگاه گلن مقدس برای مدیریت تجارت، اقتصاد، حقوق و علوم اجتماعی در بخش آلمانی زبان سوئیس قرار گرفته‌اند. دانشگاه‌های ژنو، لوزان، فربورگ، نوشاتل و موسسه فدرال تکنولوژی در لوزان در بخش فرانسوی زبان سوئیس قرار دارند. دانشگاه LUGANO در بخش ایتالیایی زبان سوئیس است.

دانشگاه های سوئیس به شرح ذیل است:

دو مؤسسه تکنولوژی فدرال (EPF لوزان و ETH زوریخ) با چهار مؤسسه پژوهشی

Neuchatd , Howsanne , Geneva , Fribouig , Bern , Basel هفت دانشگاه ایالتی

و Zurich و دانشگاه ST Gollen که برآموزش مدیریت تجاری ، قانون و حکومت دولتی تمرکز دارد.

دو دانشگاه کوچک ایالتی (کالج Lucerno و دانشگاه Hugano) که در سال ۱۹۹۶ در Tichno

تأسیس شده است.

دانشگاه ETH Zurich واقع در بخش آلمانی زبان سوئیس

دانشگاههای دو زبانه (فرانسه و آلمانی) Fribouig واقع در بخش فرانسوی زبان سوئیس دانشگاه

Hugano در منطقه ایتالیایی زبان

دانشگاههای علمی - کاربردی منطقه ای

هفت دانشگاه علوم کاربردی منطقه ای عبارتند از:

ایالت Bern : دانشگاه Berner Fachhochschule (مناطق آلمانی - فرانسوی)

شمال غرب سوئیس: Fachhochschulregion Norowe Stschweiz (منطقه آلمانی)

شرق سوئیس (منطقه آلمانی)

مرکز سوئیس (منطقه آلمانی)

غرب سوئیس (منطقه فرانسوی)

جنوب سوئیس (منطقه ایتالیایی)

ایالت زوریخ (منطقه آلمانی)

نرخ دانشجویان و دانشگاههای بخش CANTONAL و فدرال سوئیس

دانشگاه	تأسیس	تعداد دانشجویان	بخش غیر سوئیس	زبان آموزش
---------	-------	-----------------	---------------	------------

	(%)			
آلمانی	۱۳	۸۰۰۰	۱۴۶۰	دانشگاه Basel
آلمانی /فرانسه	۵	۱۰۰۰۰	۱۸۳۴	دانشگاه Bern
فرانسه /آلمانی	۱۶	۸۶۰۰	۱۸۸۹	دانشگاه Fryeburg
فرانسه /آلمانی	۳۳	۱۱۸۰۰	۱۵۵۹	دانشگاه Geneva
فرانسه	۲۰	۹۲۰۰	۱۵۳۷	دانشگاه Lucerne
آلمانی	۱۷	۲۵۰	۱۶۰۰	دانشگاه Lucerne
ایتالیایی	۳۰	۶۵۰	۱۹۹۶	دانشگاه Lugarno
فرانسه	۲۰	۳۴۰۰	۱۸۳۸	دانشگاه Neufchatel
آلمانی /انگلیسی	۲۵	۴۲۰۰	۱۸۹۸	دانشگاه St.gallen
آلمانی	۱۲	۱۹۵۰۰	۱۸۳۳	دانشگاه Zurich
فرانسه /انگلیسی	۲۴	۴۵۰۰	۱۸۵۳	موسسه فدرال تکنولوژی (Epf Lausanne)
آلمانی/انگلیسی فرانسه	۱۰	۱۱۷۰۰	۱۸۵۴	موسسه فدرال تکنولوژی (Epf Lausanne)

پذیرش تحصیلی

شرایط پذیرش

سوی این واقعیت که دانشجویان بالقوه باید ۱۸ سآله بوده و آشنایی کافی با زبان تدریس داشته باشند برای ثبت نام در دانشگاههای سوئیس، داوطلبان باید مدرک فارغ التحصیلی از کالج ششم یا یک مدرک فارغ التحصیلی فدرال یا یک مدرک معادل معتبر را دارا باشند .

دانشگاههای منطقه ای در ارتباط با مدارک دیگر تا حدودی استقلال ارزشیابی دارند. هیچ گونه هیأت مرکزی پذیرش در دانشگاه وجود ندارد. دانشجویان مستقیماً در دانشگاه دلخواه خود ثبت نام می کنند. تقاضای پذیرش باید شامل موارد زیر باشد:

انتخاب دقیق یک رشته، رونوشت گواهی شده یا فتوکپی مدرک فارغ التحصیلی، فهرست دروس

گذرانده و در صورت نیاز، رونوشتی از مدارک دانشگاهی

پذیرش دانشجویان خارجی

دانشجوی خارجی شخصی است که در یک موسسه آموزش عالی سوئیس ثبت نام کرده و این کشور

اقامتگاه دائمی او نیست. متقاضیان خارجی که مدرک فارغ التحصیلی سوئیس و اجازه اقامت نداشته باشند

از بخت کمی جهت ورود به رشته های پزشکی، دندانپزشکی یا دامپزشکی برخوردارند. محدودیتهای

شخصی نیز در خصوص ظرفیت رشته های روانشناسی، داروسازی، زیست شناسی و جغرافیا وجود

دارد. آندسته از دانشجویان خارجی که قصد شرکت در امتحانات را نداشته اما خواهان

حضور در دانشگاههای سوئیس به مدت چند ترم هستند میتوانند به عنوان دانشجوی مهمان حضور بهم

رسانند. حداقل شرط ثبت نام حضور قبلی در یک دانشگاه خارجی به مدت ۲ ترم کامل است.

شرایط پذیرش

شرایط اساسی پذیرش دانشجو در دانشگاههای سوئیس عبارتند از:

برخورداری از حداقل سن ۱۸ سال

برخورداری از مدرک فراغت از تحصیل مورد تأیید سوئیس یا معادل خارجی آن

برخورداری از شرایط پذیرشی ویژه هر دانشگاه

عدم وجو نواقصات در ارزیابی مدارک توسط هیات نظارت و ارزیابی مدارک تحصیلی

مقررات ورودی

یک گذرنامه معتبر برای دانشجویان دیگر کشورهای اروپای غرب کفایت میکند.

اتباع کشورهای که نیازمند روادید هستند باید از مراکز دیپلماتیک سوئیس در خارج از کشور تقاضای

روادید بنمایند. دانشجویانی که می‌خواهند بیش از ۳ ماه در سوئیس بمانند باید اجازه اقامت داشته باشند که باید

بایک گذرنامه معتبر یک گواهی پذیرش از دانشگاه مورد نظر و یک گواهی مبنی بر برخورداری متقاضی

از منابع مالی لازم در تکمیل تحصیلات خود همراه باشند.

تمامی دانشگاهها موظفند دانشجویان ثبت نام شدهی خود را به یک بیمه درمانی معتبر سوئیس معرفی

نمایند. علاوه بر این، جهت ورود به موسسات آموزش عالی آشنایی کافی با زبانهای آموزشی (آلمانی،

فرانسوی، ایتالیایی) الزامی است.

ارزیابی تحصیلی

در کل دانشجویان باید در امتحانات هر نیمسال شرکت کنند که به طور متوسط سه بار برگزار می

گردد :

بهار، تابستان . پاییز

بسته به دوره انتخابی، دانشجویان بر مبنای کار عملی و سمینارها نیز ارزیابی میگردند. شایان ذکر است

که هر دانشگاه هر دانشکده و هر استادی حق ارزیابی دانشجویان بر مبنای معیارهای درونی مختلف را

خواهند داشت.

سیستم نمره دهی

سه نظام نمره دهی عددی به شرح ذیل در دانشگاههای سوئیس اعمال می گردد:

مقیاس ۱-۶، مقیاس ۱-۶ (گاهی مقیاس ۱-۵) و مقیاس ۱۰ نمره ای

بالاترین نمره: ۶/۱/۱۰

مرز بین مردودی و قبولی: ۴/۳/۶ نمره قبولی

نمره مردودی: ۱/۲

پایین ترین نمره: ۱/۵/۱

نظام نمره دهی PHD نیز به قرار ذیل است:

قبول

خوب

بسیار خوب

ارزیابی مدارک تحصیلی

مسئولیت آموزش عالی میان ۲۶ منطقه و کنفدراسیون تقسیم می شود. هر دانشگاه سوئیس به طرز خود

مختاری مسأله ارزشیابی مدارک فارغ التحصیلی دبیرستان و مدارج دانشگاهی داخل و خارج از کشور را

بررسی میکند. مدارک فارغ التحصیلی خارج از کشور بر حسب معیارهای کنفرانس رؤسای دانشگاههای

سوئیس ارزیابی می شود. داوطلبانی که از کشورهای امضاء کننده قراردادهای آموزشی شورای اروپا می آیند

حق ورود به دانشگاههای سوئیس را دارند .

در مورد پذیرش در تحصیلات تکمیلی یا دکترای معمولاً درجات آکادمیک دانشگاه لیسانس یا کارشناسی به طور دو جانبه و بی قید و شرط پذیرفته می شود. ارزشیابی مدارک ورودی و مدارک فارغ التحصیلی خارجی بر عهده خود موسسات و دانشکده های آنها قرار دارد. آنها خود موظف میباشند تا اطلاعات دقیقی درباره ارزشیابی مدارج و مدارک دانشگاهی فراهم آورند. برای ورود به تحصیلات پیشرفته و تحقیقات این دانشگاهها، موسسات آموزش عالی و دانشکده های هستند که معادل سازی مدارک یا گواهی های خارجی افراد جویندگی ادامه تحصیل در سوئیس را انجام میدهند.

توافقات چند جانبه در خصوص ارزیابی مدارک تحصیلی خارجی

توافق قرارداد ارزشیابی مدارک آموزش عالی منطقه ای اروپا منعقد سال ۱۹۹۷

توافق ارزشیابی تحصیلات و مدارک آموزش عالی منعقد سال ۱۹۹۳

توافق اصول بهینه سازی روندهای ارزشیابی دانشگاهی، مصوب کنفرانس مسائل دانشگاهی مجمع

اروپا منعقد سال ۱۹۹۱

توافق قرارداد معادل سازی عمومی دوره های تحصیلات دانشگاهی اروپا منعقد سال ۱۹۹۰

توافق قرارداد ارزشیابی تحصیلات، مدارک و مدارج آموزش عالی کشورهای منطقه ای اروپا منعقد

سال ۱۹۷۹

توافقنامه پرداخت مداوم بورس به دانشجویان مستقر در اروپا منعقد سال ۱۹۶۹

توافقنامه قرارداد معادل سازی مدارک لازم جهت ورود به دانشگاهی اروپا منعقد سال ۱۹۶۴

توافق قرارداد ارزشیابی مدارک دانشگاهی اروپا منعقد سال ۱۹۵۹

توافق قرار داد معادل سازی دوره های تحصیلات دانشگاهی اروپا منعقد سال ۱۹۵۶

توافق قرارداد معادل سازی مدارک لازم جهت ورود به دانشگاههای اروپا منعقد سال ۱۹۵۳

خدمات دانشجویی

از جمله عمده ترین خدمات دانشجویی که مراکز آموزش عالی سوئیس به دانشجویان ارائه می نمایند

میتوان از موارد ذیل نام برد:

خدمات رفاهی واجتماعی

خدمات مشاوره ای شغلی ودانشگاهی

خدمات پزشکی - بهداشتی

تقبل هزینه های مسافرتهای تحقیقاتی خاص دانشجویان

اعطای بورسهای تحصیلی دولتی ویژه دانشجویان خارجی

اعطای بورسیه تحصیلی به دانشجویان خارجی

بورس تحصیلی برای دانشجویان کارشناس ارشد یا دکتری که مایلند در یکی از دانشگاههای سوئیس

تحصیل کنند قابل دسترسی است. کمیته فدرال بورس دانشجویان خارجی (FCS) عهده دار مسوولیت

اعطای بورسیه تحصیلی به دانشجویان خارجی است.

نهادهای مرکزی

از جمله نهادهای مرکزی ارائه کننده خدمات دانشجویی میتوان به موارد ذیل اشاره نمود:

مرکز مشاوره ای دانشجویان

اتحادیه وانجمن های دانشجویی سراسری

اتحادیه سراسری دانشجویان سوئیس

مقررات تأمین اجتماعی دانشجویان خارجی

دانشجویان خارجی در صورتیکه پس از پایان تحصیلات قصد ماندن در سوئیس را داشته باشند. در صورتیکه فاقد تابعیت بوده یا فراری باشند در برنامه های معلولیت و کهن سالی شرکت داده می شوند بیمه درمانی اجباری است. دانشجویانی که بر مبنای یک طرح جابجایی به سوئیس می آیند و یا اهل کشوری هستند که در آن بیمه درمانی اجباری است از بیمه اجباری معاف هستند در مورد اخیر مشمول فوق باید همانند بیمه سوئیس باشد .

همکاریهای آموزشی

همکاریها و تبادلات بین المللی

از جمله مهمترین طرحهای چند جانبه مشارکتی آموزش عالی دولت سوئیس میتوان به موارد ذیل اشاره

نمود:

طرح تبادل: ARC Jurassien

طرح تبادل: ERASMUS

طرح تبادل: EUREGIO

طرح تبادل: AIPSS – PHONES COOPERATION

اصلاحات آموزشی

می توان گفت که آموزش عالی دائماً در حال اصلاح بوده است. به این معنا که مقررات تغییر می کنند

دوره های جدیدی معرفی می شوند و غیره .

با این همه مهمترین اصلاحاتی که در حال حاضر در دست اجراست عبارتند از:

- تحقق طرحهای فدرال آموزش عالی
- تبادل و جابجایی بین دانشگاهی
- بهینه سازی دوره های عرضه شده از طریق همکاریهای جدید بین دانشگاهی
- تاسیس پلی تکنیکهای تخصصی
- گسترش دوره های آموزش عالی از راه دور

دستاوردهای آموزشی

از جمله مهمترین دستاوردهای نظام آموزش عالی سوییس میتوان از موارد ذیل نام برد:

- حفظ بودجه تحقیقاتی علیرغم تعداد بالای دانشجو
- اندیکاتورهای بزرگ مثل Science Citation Index طبق ارزیابیهای سالهای اخیر، این موفقیت را تأیید می کنند.
- تاکید بر تحقیقات مالی عمومی دانشگاهها و مؤسسات فدرال تکنولوژی سوئیس

گفتنیست که دانشگاههای بومی سوئیس توانایی توسعه این نقش را بصورت دانشگاههای تحقیقاتی داشته اند.

- برخورداری دانشگاه ها از اختیارات بیشتر و کارآمدتر

یکسری از قوانین دانشگاههای فدرال و ایالتی اخیراً بازبینی شده اند. هدف از این اصلاحات فراهم آوردن اختیارات بیشتر و مکانیسم های بهتری برای ایفای نقش و تأثیر دانشگاهها می باشد. تصویب لایحه دولتی در سال ۱۹۹۹ راههایی رابسوی فعالیتهای تجربی باز میکند. به واسطه اصلاحات دوازدهم دسترس مدیریت و تأمین هزینه سیستم دانشگاه ، سوئیس امیدوار است که هم اکنون از رقابت بین المللی خود در این زمینه اطمینان حاصل کند .

- برقراری هماهنگی میان مراکز دانشگاهی، تحقیقاتی و تکنولوژیک

- تشکیل تعداد زیادی انجمنهای مشاوره ای و هماهنگ کننده طبق قوانین آموزش عالی

سوئیس

از این روی طی سالهای ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۳ دولت سوئد به برقراری روندهماهنگی میان حوزه های

دانشگاه ، تحقیقات و تکنولوژی مبادرت نمود. طی چند سال گذشته دانشگاههای Bern ، Fribouig

و Neuchatd واحدها و پروژه های تحقیقی خود را در دانشکده های مختلف هماهنگ کردند. در June

۱۹۹۷، آنها یک دوره تحصیلی عمومی با یک دیپلم مشترک در علوم زمین شناسی را برای اولین بار در

سوئیس راه اندازی کردند. دانشگاه Zurich و ETH Zurich بصورت بومی چندین توافق همکاری برای

دانشکده های منحصر به فرد با همکاری بیست پروفیسور دارند. دانشگاههای مناطق غربی Bern ،

Lhausanne و Neuchatd ، Hasanne ، Geneva ، Fribouig و مؤسسه فدرال تکنولوژی

دپارتمان های تحصیلات عمومی ایالات فرانسه زبان یک همکاری بنیادی توأم ایجاد کردند.

آموزش عالی غیردانشگاهی

آموزش عالی غیردانشگاهی در نظام سوئیس اهمیت دارد.

مثلاً حدود ۲۸۰۰۰ نفر در سال ۱۹۹۲/۱۹۹۳ برای یک دوره غیردانشگاهی تحصیلات عالی ثبت نام

کردند که یک چهارم جمعیت گروه سنی مربوطه را تشکیل می داد.

به علاوه موسسات منطقه ای فن آوری سه برابر بیشتر از موسسات فدرال فن آوری مهندسی تربیت می

کنند. در حال حاضر حدود بیست دانشکده مختلف، در موسسات غیردانشگاهی آموزش عالی وجود دارند.

آنها بر حسب نوع، هدف آموزشی، شرایط پذیرش، طول دوره ها، جایگاه سازمانی و تأمین هزینه با یکدیگر

تفاوت دارند. در بخش آموزش عالی غیردانشگاهی دوره هایی عرضه میگردد که بیشتر عملی است تا نظری.

یعنی بیشتر فنی است تا دانشگاهی.

اغلب این دانشسراها در دیگر کشورها و دسته دانشگاهها قرار میگیرند. این امر یکی از دلایلی است

که توجیه می کند چرا مطابق آمار، سوئیس تعداد اندکی از دانش آموختگان دانشگاهی دارد ولی از تعداد

بسیار زیادی از مردمان با مدرک برخوردار است.

موسسات غیردانشگاهی فن آوری دوره هایی در حوزه های ذیل عرضه می کنند:

• مهندسی

- مدیریت و بازرگانی
- هتل داری و گردشگری
- بهداشت
- علوم اجتماعی
- مطبوعات، ارتباطات و اطلاعات
- هنر و طراحی

قاعدتاً دانشسراهای غیردانشگاهی آموزش عالی از تقویم دانشگاهها تبعیت نمیکنند. تقویم آنها مشابه

مدارس دولتی است که تعطیلاتی در بهار، تابستان پاییز و زمستان دارد .

اصلاحات اخیر

بخش آموزش عالی غیردانشگاهی اخیراً پذیرای اصلاحات بوده است. به منظور پاسخگویی به نیاز

فراینده به کارگران معرب و در راستای تلاش برای ارزشیابی بین المللی این مدارک اغلب موسسات این

بخش اصلاح شده و ظرف چند سال آتی در دسته پلی تکنیک ها جای خواهند گرفت. در حال حاضر قانون

فدرال توسط پارلمان بحث و بررسی میشود پذیرش خود بخود یعنی بدون امتحان ورودی مشروط به

مدارک فارغ التحصیلی فنی است که اخیراً در حوزه های مختلف آموزش فنی و حرفه ای عرضه می شود. این

تغییرات، آموزش فنی حرفه ای پیشرفته را در جایگاه مدرک فارغ التحصیلی مدرسه و نیز آموزش دانشگاهی

قرار داده است. این بخش ها اگر چه متفاوت هستند اما در آینده معادل هم محسوب می شوند.

آموزش عالی فنی و حرفه ای

سوئیس تعداد زیادی از دانشسراهای عالی فنی و حرفه ای را داراست که انواع واقسام رشته ها را در بر میگیرد (مهندسی، تجارت، مدیریت بازرگانی، کشاورزی، تربیت معلم، علوم پیراپزشکی ، مدد کاری اجتماعی ، هنر و صنایع دستی ، گردشگری ، رستوران داری و...)

در بسیاری از کشورهای دیگر تربیت حرفه ای در دوره های ۳-۴ ساله استاندارد دانشگاهها ارائه می شود. آنچه که در حال حاضر در حال انجام است استحاله و ارتقاء تعداد قابل توجهی از این دانشسراها به نوع جدیدی از دانشگاه تخصصی مدرسه عالی تخصصی (FH/HES) است.

این فرایند سازماندهی مجدد نظام آموزشی عالی سوئیس طی سالهای آتی را تغییر خواهد داد. طی سالهای اخیر، آنچه پیشتر آموزش غیر دانشگاهی خوانده میشد از جایگاه بالاتری برخوردار می شود که هم ارزش آموزش دانشگاهی است .

آموزش معلمان

ساختار آموزشی

در سوئیس، سهم عمده تربیت معلم در نظام آموزشی تکمیلی متوسطه جای میگیرد. این حالت در تربیت معلمان مدارس ابتدایی و پیش دبستانی اکثر مناطق روی می دهد که در آنها معلمان در دانشسراهای تربیت معلم آموزش می بینند.

به استثنای مناطق بسیار کوچک ، کلیه مناطق یک یا چند دانشسرای تربیت معلم دارند.

در اغلب مناطق، مدرک تدریس در مدارس ابتدایی که از سوی دانشسرای تربیت معلم اعطا می شود علاوه بر آنکه مدرکی حرفه ای است، مدرک فارغ التحصیلی هم محسوب می شود و بنا بر این روزنه ای ورود به آموزش دانشگاهی است. اما از آنجاییکه این مدارک منطقه ای هستند، خود به خود امکان درجات مختلف جابجایی حرفه ای را فراهم نمی کنند. در مفاد یک موافقت نامه ی بین منطقه ای که در سال ۱۹۹۳ تصویب شد و در سال ۱۹۹۵ به اجرا در آمد مبنای قانونی ارزشیابی متقابل مدارک نهایی تصریح می شود.

مساله تربیت معلمان مدارس ابتدایی اخیراً به بحث داغ تمامی مناطق بدل شده است. بدون شک در آینده شاهد یک بازنگری عمومی در این نظام خواهیم بود. محتملترین گرایش ها معطوف به آموزش عالی فنی و حرفه ای در موسسات تخصصی یا در دانشگاه هاست.

در آینده ای نه چندان دور، دانشسراهای تربیت معلم برچیده خواهد شد دست کم شکل کنونی آنها چنین می شود.

آموزش معلمان ابتدایی

در بیشتر مناطق معلمان مدارس ابتدایی در تکمیلی متوسطه تربیتی تعلیم می دیدند که ۵ یا ۶ سال طول می کشید و به اخذ مدرک آموزش ابتدایی منجر میشد، اما تربیت معلمان مقطع ابتدایی اخیراً دستخوش تجدید نظر شده است. ۱۳ دانشسرای تربیت معلم مدنظر قرار دارند. در دو منطقه تربیت معلم در دانشگاهها دایر خواهد شد.

آموزش معلمان متوسطه

آموزش معلمان مقدماتی متوسطه در حال تغییرات است. تا سال ۲۰۰۴ کل تربیت معلم در سطح سوم سازماندهی خواهد شد. ۱۳ دانشسرای تربیت معلم مد نظر قرار دارند در دو منطقه تربیت معلم در دانشگاهها دایر خواهد شد. دبیران تکمیلی متوسطه نخست باید یک درجه لیسانس یا کارشناسی را اخذ نمایند.

آموزش فنی و حرفه ای

ساختار آموزشی

نظام آموزشی فنی حرفه ای سوئیس مشابه نظام های آلمان و اتریش است. نظامی دو گانه که آموزش کارآموزان را میان دو گروه تقسیم می کنند: کار فرما و دانشسرای فنی و وظیفه کار فرما تدریس مهارتهای عملی به کارآموز است و دانشسرای فنی مفاهیم نظری ضروری و مرتبط با حوزه مربوطه و نیز دروس عمومی را آموزش می دهد. به علاوه اتحادیه های حرفه ای مشاغل مختلف، دوره های مقدماتی برای کارآموزان برگزار می کنند. آموزش فنی حرفه ای تمام وقت در مقایسه با کارآموزی در شرکتها رواج کمتری دارد. تقریباً در حدود یک پنجم کل کارآموزان در دوره های فنی حرفه ای تمام وقت یا در کارگاههای فنی حرفه ای ثبت نام میکنند. مورد اخیر عمدتاً در بخش فرانسوی زبان سوئیس یافت می شود.

قانون فدرال آموزش فنی حرفه ای، حدود ۲۶۰ حرفه مختلف در صنعت، تجارت، بازرگانی و خدمات داخلی را در برمیگیرد. حوزه های کشاورزی و جنگلداری مشمول قوانین جداگانه ای هستند. هیچ قانون فدرالی نیست که ناظر بر آموزش فنی حرفه ای در مقطع پیش دبستانی، خدمات اجتماعی یا هنر باشد.

در مورد بهداشت، آموزش توسط صلیب سرخ سوئیس مستقر در مناطق صورت می پذیرد.

نوجوانان پس از تکمیل آموزش اجباری خود، وارد آموزش فنی حرفه ای پایه می شوند.

در حال حاضر از سن ۱۶ سالگی ۷۰٪ کسانی که از دبیرستان فارغ التحصیل میشوند به دوره های کار

آموزی فقط دو سال طول می کشد. کسانی که سواد نظری کمتری دارند میتوانند وارد آموزش فنی حرفه

ای مقدماتی شوند که یک یا دو سال طول میکشد. در حدود ۱۵٪ از کارآموزان این گزینه را انتخاب میکنند که

در پایان آن به دانش آموزان موفق، به جای مدرک فدرال، یک گواهی رسمی اعطا میشود.

در نظام «دوگانه» کارآموز هیچ وجهی بابت شهریه دانشسرا نمی پردازد. دوره های دانشسرای فنی برای

کلیه افرادی که قرارداد کارآموزی آنان به تصویب مقامات منطقه ای برسد رایگان است. کارآموز هفته ای

یک یا حداکثر دو روز به دانشسرا می رود و آموزش وی ۴۰ هفته طول می کشد. گستره دوره های آموزش

فنی حرفه ای، رشته درسی و تعداد ساعات آن برای هر حرفه با همکاری تنگاتنگ اتحادیه های حرفه ای

مربوطه و در چارچوب طرح مدون شده ای سازمان فدرال صنعت و کار تعیین میگردد. ظرفیت دانشسراهای

فنی بسیار متغیر است و از ۵۰ تا ۷۰۰۰ دانش آموز را دربرمیگیرد. در این دانشسراها مفاهیم نظری لازم برای

شغل برگزیده و همچنین دروس عمومی تدریس میشود.

آموزش عملی کارآموزی در شرکتها نیز مشمول مقررات فدرال است. هر کارآموز زیر نظر یک استاد

کار، فعالیت میکند. در نظام «دوگانه» بخش اعظم آموزش عملی را مشارکت در فعالیتهای عادی شرکتها

تشکیل میدهند. کارآموزانی که در چارچوب نظام «دوگانه» آموزش میبینند، حقوق ماهیانه ای دریافت می

کنند که بسته به رشته مورد نظر و مسابقه آموزش های قبلی از چند صد فرانک تا هزار فرانک سوئیس متغیر است.

چالش های پیش رو

خواسته علنی مقامات سوئیس حفظ مزایای متعدد وانکار ناپذیر نظام آموزشی حرفه ای دو گانه در سوئیس است. این امر به معنای مواجهه با مسائل و معضلات رودر روی این نظام نیز هست. از جمله عمده ترین چالشهایی که نظام آموزش حرفه ای سوئیس با آن روبروست میتوان از موارد ذیل نام برد:

- مبارزه با روند رو به رشد مدارس تمام وقت

به دلایل مختلف از جمله به دلیل توسعه اقتصادی ، در مقطع متوسطه عالی، گرایش آشکار به سوی مدارس تمام وقت در سوئیس وجود دارد. بدین معنا که تعداد بیشماری از جوانان فکر می کنند رفتن به مدرسه تمام وقت بهتر از کار آموزی آینده آنها را تأمین خواهد کرد .

بر مبنای ایمانی راسخ به ارزش نظام دو گانه سنتی ، مقامات سوئیسی گامهایی به شرح ذیل برداشته اند

تا کار آموزی نزد جوانان جذاب تر به نظر برسد:

بازنگری کامل قانون آموزش حرفه ای

ایجاد دانشگاههای علمی - کاربردی

تاکید بر نقش کار آموزی به عنوان یک جایگزین آموزشی واقعی برای مدل آموزش مدرسه ای تمام

وقت

- انطباق شیوه دو گانه با تکنولوژی مدرن

نظام آموزش حرفه ای دو گانه به میزان زیادی به خواست شرکت ها برای آموزش جوانان به عنوان کار آموز متکی میباشد. پس کار آموزی باید هم برای جوانان وهم برای شرکتهای آموزش دهنده جذاب تر شود. در این میان شرکت های مدرن نقش مهمی را ایفا می کنند زیرا اغلب نوید بخش آینده شغلی مطلوبی هستند.

- جهانی شدن

نظام آموزش حرفه ای دو گانه، بر سستی دیرینه متکی است که تغییرات مداوم و ناگهانی اقتصادی و فن آوری (که خود بواسطه جهانی شدن سریع، تسریع می شوند) آن را به مخاطره می افکند. چالش پیش روناشی از حفظ و تقویت مدلی است که ساختارهای آن در جهان تحولات سریع و دائمی، تغییر اندکی داشته باشد. رقابت منافع اقتصادی کوتاه مدت با مسائل آموزشی بلند مدت بسیار دشوار است. بازنگری پیشنهادی قانون آموزش حرفه ای به همراه دیگر اقدامات اتخاذ شده در قبال مستائل خاص خبر از مواجهه با این چالش جدید و بسیار دشوار می دهد.

ارزیابی تحصیلی

در پایان آموزش پایه ، کار آموزان در امتحان پایانی شرکت میکنند. در صورت موفقیت در این امتحان ، به آنها مدرک فدرال (CFC) اعطا می شود که در سراسر کشور معتبر است یا در برخی موارد مدرکی با امضای مقام ذیصلاح به آنان تعلق می گیرد.

امتحان پایانی شامل یک بخش عملی و دو بخش نظری است. این امتحانات معمولاً توسط مقامات منطقه ای و با همکاری مشاوران صنعتی برگزار میشود.

در برخی نواحی و برخی رشته ها، امتحان کارآموزی توسط اتحادیه حرفه ای تحت قیومیت منطقه یا کنفدراسیون برگزار میگردد. اوراق امتحانی تا سرحد امکان برای کل جامعه زبانی استاندارد شده است. در سال ۱۹۹۳ نوع جدیدی از آموزش عرضه شد که به مدرک فارغ التحصیلی فنی منتهی میگشت. این مدرک به دانش آموزان مجال می دهد تا آموزش عالی فنی حرفه ای را مخصوصاً در پلی تکنیک های تخصصی تازه تأسیس دنبال کنند.

برای کسب مدرک فارغ التحصیلی فنی چندین راه وجود دارد:

از طریق تلفیق آموزش فنی حرفه ای با کارآموزی ۳ یا ۴ ساله همانند نظام دوگانه و گذراندن سطح عالی تری از تحصیلات عمومی که میتوان پس از اخذ CFC دوره ای عمومی تمام وقت یکساله را گذراند، یا دانش آموزانی با مدرک فارغ التحصیلی در کالج ششم میتوانند آموزش یکساله فنی حرفه ای را در یک شرکت سپری کنند. دستیابی به مدرک فارغ التحصیلی فنی در حوزه های مختلفی چون فن آوری، تجارت، هنر و صنایع دستی و فن آوری کشاورزی امکان پذیر است. آموزش عالی فنی حرفه ای در سوئیس اهمیت بسیار دارد. به دو طریق میتوان به مدارک فنی عالی دست یافت :

• موسسات غیر دانشگاهی فن آوری

• نظامی از امتحانات حرفه ای متوسط و عالی

تاکنون برای ورود به موسسات فن آوری نظامی گزینشی وجود داشته است، در آینده هر کسی که

مدرک فارغ التحصیلی فنی را داشته باشد خوبخود به این موسسات وارد می شود.

امتحانات فنی متوسطه و عالی توسط اتحادیه های حرفه ای و با اجازه کنفدراسیون برگزار می شود. ارزشیابی تنها بر مبنای امتحانات بوده و هیچ ارتباطی با فعالیتهای مقدماتی ندارد.

در صورت موفقیت به داوطلبان گواهی و مدرک با امضای مقامات فدرال اعطا می شود.

دستاوردهای آموزشی

از جمله مهمترین دستاوردهای نظام آموزش فنی و حرفه ای میتوان از موارد ذیل نام برد:

پیوستن به زندگی واقعی در سنین جوانی

طی سالهای اخیر دولت سوئد در صدد کاستن از زمان آموزش پایه و در عین حال میدان دادن به آموزش حرفه ای برآمده است. نظام آموزش حرفه ای سوئیس با آغاز زندگی شغلی نوجوانان در ۱۶ سالگی، این گرایش را تقویت می کند. با این حساب در سن ۱۹ یا ۲۰ سالگی جوانان به مهارت در حرفه شغلی خاص دست می یابند.

مسئولیت پذیری و اجتماعی شدن دانش آموزان

این آغار زود هنگام « زندگی واقعی » کار آموز را به ناگزیر به سوی پذیرش مسئولیت در حوزه کار آموزی خود سوق می دهد. به این ترتیب مثلاً یک کار آموز ۱۷ یا ۱۸ ساله یک تنه از عهده یک ماشین CNC به ارزش چند صد هزار دلار برمی آید.

اجتناب از « سندروم دلزدگی از مدرسه »

هماهنگی میان طرح های آموزشی و مقتضیات حوزه اشتغال و صنایع کشور که در صورت جذب جوانان توسط بنگاههای اقتصادی کوچک و متوسط، امکان پذیر است.

بهره گیری از نظام آموزشی برگرفته از بازار

یافتن فرصت کارآموزی برای دختران و پسران جوانان، به فرصت های پیشنهادی بازار کار در یک زمان خاصی بستگی دارد. این فرصتها نیز به نوبه خود به شرایط اقتصادی موجود بستگی دارند و بازتابی از ساختار اقتصادی ناحیه خاص است. در نتیجه انتخاب یک دوره کارآموزی در خلاء و بر مبنایی کاملاً ذهنی و نظری رخ نمیدهد بلکه ارتباط تنگاتنگی با مقتضیات عملی بازار دارد. تحت این شرایط، بجاست که از یک نظام برگرفته از بازار سخن گوئیم زیرا اولویت های فردی تحت تأثیر فرصت های موثر بازار کار قرار دارد. یکی از پیامدهای مثبت این پیوند فردی، پایین بودن میزان بیکاری در میان جوانان است نمودار OECD با عنوان بیکاری در میان جوانان زیر ۲۰ سال بی هیچ تردیدی این موضوع را نشان می دهد.

معضلات آموزشی

از جمله عمده ترین معضلات نظام آموزش فنی و حرفه ای میتوان از عدم ارتباط میان آموخته های دانش آموزان و مقتضیات عملی شرکت های استخدام کننده پس از پایان تعطیلات نام برد. گفتنی است که در حال حاضر نظام آموزشی حرفه ای سوئیس این چالش همیشگی را با دخالت دادن نمایندگان اقتصادی در طرح های آموزشی خود به طرز رضایت بخشی بر طرف نموده است.

کادر آموزشی

چون اکثر دانشسراهای فنی توسط مناطق تأمین هزینه میشوند، مسئولیت استخدام کادر آموزشی هم بر عهده مناطق است. کادر آموزشی دانشسراهای فنی معمولاً در موسسه تربیتی آموزش فنی و حرفه ای سوئیس آموزش می بینند که یک موسسه فدرال است.

معلمانی که دروس عمومی را تدریس می کنند مدرک تدریس آموزش ابتدایی یا متوسطه را دارند. اما مدرسان دروس فنی، مدرک مهندسی یا یک مدرک عالی فنی دارند.

کادرآموزشی دانشسراهای بازرگانی همگی از آموزش دانشگاهی برخوردارند. کادرآموزشی دانشسراهای بازرگانی همگی از آموزش دانشگاهی برخوردارند. افراد مسئول کار عملی کارآموزان باید در حرفه خود چندین سال سابقه داشته و دوره های خاص آموزش کارآموزان را زیر نظر اتحادیه های حرفه ای یا مناطق گذرانده باشند. راهنمایی حرفه ای نیز از جمله مسئولیتهای منطقه ایست اما کنفدراسیون به آموزش مشاوران شغلی یارانه اختصاص می دهد. خدمات این افراد به صورت رایگان در اختیار کلیه جوانان قرار میگیرد. طی سال های اخیر نیاز فزاینده ای به راهنمایی شغلی وجود داشته که به مشاوره شغلی بدل شده است. نه تنها فارغ التحصیلان مدرسه، بلکه عده زیادی از بزرگسالان نیز در جستجوی چنین مشاوره ای هستند.

آموزش استثنایی

ساختار آموزشی و چالشهای پیش رو

امروزه کنفدراسیون سوئیس شامل ۲۶ ایالت است که می تواند بعنوان دولتهای خودمختار مورد توجه قرار گرفته شود. مخصوصاً در زمینه امورات آموزشی و فرهنگی، هر ایالت مستقل و خودمستولیت است. وزارت های ایالتی آموزشی بزرگترین موسسان مدیریت آموزش هستند. بنابراین، سوئیس یک وزارت آموزش مرکزی و در نتیجه سیستم آموزش کلی ندارد، اما از ۲۶ سازمان آموزشی مختلف

برخوردار است. برخی قسمتها، بطور گسترده از یکدیگر متفاوت هستند اما آنها همگی یک شرایط اساسی و بنیادی بطور معمول دارند.

هر کودک، نرمال یا معلول مجبور است از سن ۷ تا ۱۵ یا ۱۶ سالگی در مدرسه حضور داشته باشد. طبق آمار سال تحصیلی ۱۹۹۳/۹۴، میانگین ۴/۶ درصد از تمامی دانش آموزان معلول با برنامه‌ی آموزشی خاص به آموزش در مراکز آموزش استثنایی مبادرت نموده اند.

همچنین این درصد شامل دانش آموزانی با ناتوانی‌های یادگیری است با بی‌نظمیهای رفتاری یا در بعضی ایالات دانش آموزانی با زبان مادری، که بطور اصلی در کلاسهای استثنایی خود کفا آموزش داده شدند. همچنین این کلاسها بخشی از سیستم آموزش عمومی هستند برای اینکه وزراء ایالتی آموزشی مسئول هستند. بخشی از دانش آموزان با اختلال در صحبت، بچه‌هایی با عیب و نقص بینائی و شنوایی، جسمی و چندمعلولیتی با اختلال رفتاری شدید و با عقب‌افتادگی ذهنی در مدارس مسکونی آموزش داده می‌شوند. این موسسات بطور مستقیم در ارتباط با وزراء ایالتی آموزش نیستند و آنها بطور گسترده توسط نهادهای فدرال تامین اعتبار می‌گردند. برای درک بیشتر از موضوعات دنبال شده، دو حقیقت مهم وجود دارد:

از یک طرف، موسسه آموزشی سوئیس تا حدی با ۲۶ وزارت آموزش تمرکز زدا شد. برخلاف تلاشهای گوناگون جهت رسیدن به حداقل همکاری میان ایالتها، در سطح ملی هیچ نظم قانونی در ارتباط با تکمیل در مدارس معمولی وجود ندارد. بنابراین همه هدایت رسمی و نه نظرات ملی برای تکمیل فرد ناتوان بغیر از یک پیشنهاد که در تاریخ ۱۹۸۵ ارائه شد، وجود ندارد که آن هم به سختی مورد توجه قرار گرفت.

در سوئیس، وزراء ایالتی آموزش مسئول تکمیل سطح تواناییهای معلولین در سطح ایالتی هستند، گرایش افزایش به سمت تکمیل می‌توانسته تا چند سال پیش مورد مشاهده واقع شود. چندین ایالت در تکاپو برای تکمیل آموزش استثنایی در سیستم آموزش معمولی هستند.

از طرف دیگر اداره فدرال بیمه معلولین اهمیت بالایی برای پیشرفت معلولین در سوئیس قائل است. بیشترین دانش آموزان با نیازهای آموزش استثنایی در کلاسهای معمولی، بچه‌هایی با نقص زبانی و صحبت کردن هستند. صحبت کردن در مورد این مقوله از دانش آموزان، مناسب‌تر خواهد بود که به سیاست جدا نکردن و نداشتن تبعیض بجای تلفیق تاکید نمود. برخلاف نیازهای درمانی مخصوص برای آنها این دانش آموزان هرگز بطور اتوماتیک جداسازی نشده‌اند. تنها ۵ تا ۱۰ درصد از بچه‌ها با اختلالات زبانی و کلامی به مدرسه استثنایی بازگشت داده نشدند. اما در بیشترین مواقع، اختلالات زبانی و کلامی از دانش آموزان جدا شده مشکل اولین آنها نیستند، بعلاوه آنها از اختلالات رفتاری و یا مشکلات یادگیری رنج می‌برند. در کشور سوئیس، دانش آموزان با اختلالات زبانی و گفتاری پیچیده جدا نشده‌اند. بعلاوه اینکه سیستم آموزشی عمومی می‌تواند یک شبکه انبوه از حمایت‌های آموزش استثنایی آماده کند. پیشرفت قابل درک به سمت انتخاب کردن ناتوانان می‌تواند در زمینه مشکلات یادگیری مشاهده شود. در حدود ۱۲ سال پیش، دانش آموزان با مشکلات یادگیری توانستند در کلاسهای معمولی برای یکبار باقی بمانند. آموزش بر پایه برنامه آموزشی منظم بود و آنها همیاری و همکاری خاصی توسط معلمین حامی کسب کردند. در حال حاضر، بطور تخمینی ۳۰۰ مدرسه سوئیسی در خصوص این نوع تلفیق تمرین می‌کنند. در حدود ۸ تا ۱۲ درصد از همه دانش آموزان با مشکلات یادگیری در کلاسهای معمولی تلفیق

شدند. بنظر می‌رسد که این سهمیه پایین باشد اما با توجه به استانداردهای سوئیس می‌تواند به عنوان نسبت بالایی مورد توجه واقع شود. دانش آموزان با زبان مادری خارجی در کلاسهای معمولی در بیشتر ایالات سوئیس حضور دارند. معمولاً آنها حمایت خاصی برای بهبود اطلاعات از زبان آموزشی استاندارد گرفتند. چندین ایالت پر جمعیت، کلاسهای استثنایی برای این دانش آموزان برپا کردند که در تلفیق آنها با کلاسهای معمولی به اندازه ممکن کمک می‌کنند. اما برخلاف این تمایلات تلفیقی، آمارهای رشد تعدادی از دانش آموزان را با زبان مادری خارجی در کلاسهای استثنایی نشان می‌دهد. دانش آموزان با معلولیت جسمی، با اختلال بینایی و شنیداری در یک مقیاس کوچک گنجانده شدند. دو پیش شرط حیاتی برای مکان افراد ناتوان وجود دارد:

از یک طرف، این دانش آموزان مجبور هستند استاندارد آموزشی را از کلاسهایشان بدون اختلاف از برنامه‌ی آموزشی منظم کسب کنند. از طرف دیگر، مدارس مجبور هستند حمایت درمانی لازم در قضیه آنها در دسترس قرار دهد. بعضی مدارس استثنایی تعرض گرفته اند. آنها شروع به آماده کردن حمایت برای دانش آموزان با نیازهای آموزشی ویژه می‌کنند، کسانی که در مدارس معمولی حضور دارند. برای نمونه کارمندان مدارس استثنایی چندین کودک معلول ذهنی را حمایت می‌کنند که در کودکان منطقه مسکونی آنها حضور دارند.

ساختارهای مالی ناتوانمند در سوئیس در دید سیاست جداسازی و تبعیض متوقف شده است.

برخلاف هواداران برای تکمیل، مدارس استثنایی می‌توانند در یک سالن مناسب مطمئن باشند. بیشترین حد و مرزهای راهنمایان مدارس استثنایی می‌توانند در افتخار حمایت از سیاستگذاران مردمی و دیگر شخصیت‌های شناخته شده از اهمیت ایالتی و منطقه‌ای به حساب آید.

آموزش غیررسمی

آموزش عالی از راه دور

مراکز آموزش از راه دور در دانشگاه «فرنهاگن» در «بریگ» «برن» و ففیکون» و نیز مرکز آموزش از راه دور «رمان» (CRED) در شهر «سیر» و دانشگاه آزاد در «ژنو» وجود دارد. دانشگاه مجازی نیز در شرف سازماندهی است.

اصول آموزشی

قانون اساسی فدرال تصریح می‌کند که «آموزش باید بدون اعمال هیچگونه محدودیتی در آزادی عقیده، در اختیار کلیه کودکان فرقه‌های گوناگون قرار گیرد»

از آنجا که هر منطقه ای قوانین آموزش خاص خود را دارد، اهداف آموزش در سراسر سوئیس یکسان نیست. تعریف ذیل نمونه ای از اصول کلی مقرر در قوانین کلی مناطق است «آموزش دولتی، رشد هماهنگ تواناییهای کودک را در چارچوبی از سنت مردم سالارانه ی، تمدن غرب تأمین می‌کند و به او درس مدارا و احساس مسئولیت در قبال محیط پیرامون خود و نیز احترام به دیگر زبانها و فرهنگها را می‌آموزد، در عین

حال این آموزش مهارت‌ها و دانشی را به دانش آموزان خواهد آموخت که امکان ادامه تحصیل فنی و حرفه ای و استخدام در مشاغل مختلف را برای آنان فراهم کند.

همکاری‌های آموزشی

همیاری و همکاری بین منطقه ای در نظام آموزشی

با توجه به تنوع ویژگی‌ها و سطوح مختلف مسئولیت، معضل اصلی، انجام درونی کل این نظام است. بنا براین تمامی تلاش‌های که در راستای هماهنگی و مراقت‌های دوجانبه صورت می‌گیرد مهم محسوب می‌شود. تا زمان جنگ جهانی دوم، نظام‌های آموزشی مناطق به صورت جزیره‌های پراکنده بود، هرچند از سال ۱۸۹۷ ر‌ؤسای ادارات آموزش منطقه ای (وزیران آموزش منطقه ای) کنفرانس‌هایی با هدف تبادل اطلاعات و تجارب و هماهنگی نظام آموزشی در سطح ملی برگزار می‌شد.

مخصوصاً از دهه ۱۹۶۰ ضرورت سیاستی هماهنگ‌تر در بخش آموزش آشکارتر شد، موسسات غالباً برای همکاری با دولت فدرال دایر می‌شدند.

کنفرانس مدیران آموزش مناطق سوئیس مجدداً سازماندهی شده و با یک دبیرخانه و ۴ سازمان منطقه ای دایر گشت. این ۴ کنفرانس منطقه ای به این دلیل دایر شدند که برخی از مناطق بنا بر دلایل زبانی، تاریخی و جغرافیایی، خواستار همکاری‌های نزدیکتری شده بودند.

در مقیاسی کوچکتر از این ۲۶ منطقه، سیاست هماهنگی مهمی اعمال شد که شامل تدوین برنامه درسی مشترک، چاپ مطالب آموزشی و اداره مشترک موسسات آموزشی و نیز توافق‌هایی بر سر ارزشیابی مدارک و شرایط ورودی مدارس و دانشسراها می‌شود. یک ابزار قانونی مهم جهت هماهنگی نظام

آموزشی «توافقنامه هماهنگی آموزش» است که در سال ۱۹۷۰ توسط مناطق «به منظور توسعه آموزش و هماهنگی مقررات منطقه ای آموزش» تنظیم شد. تاکنون ۲۵ منطقه این توافقنامه را امضاء کردند. از جمله مفاد اصلی این توافقنامه میتوان به موارد ذیل اشاره نمود:

- آغاز تحصیلات اجباری از سن ۶ سالگی
- افزایش دوره زمانی آموزش پایه به ۹ ساله با حداقل برنامه سالانه ۳۸ هفته ای
- مدت تحصیلات تا زمان فراغت از تحصیل ۱۲ تا ۱۳ سال
- شروع سال تحصیلی از اواسط آگوست تا اواسط اکتبر

قوانین آموزشی

قوانین آموزش عالی

از جمله مهمترین قوانین حوزه آموزش عالی میتوان از موارد ذیل نام برد:

۱. قانون مصوب سال ۱۹۹۱ در خصوص مؤسسات فدرال فن آوری زوریخ ولوزان
۲. قانون مصوب سال ۱۹۹۵ در خصوص Fachhochschule
۳. قانون مصوب سال ۱۹۹۹ در خصوص دانشگاهها و مدارس عالی منطقه ای

نظارت آموزشی

نهادهای مرکزی

در بیشتر مناطق بازرسانی وجود دارند که کارمندانی تمام وقت بوده و وظیفه آنان بازرسی از مدارس است. تقریباً در کلیه موارد این بازرسان افرادی عادی هستند و هیچ تخصصی در هیچ زمینه ای ندارند و مسئولیت بازرسی یک منطقه ای جغرافیایی را به عهده دارند.

برخی از مناطق از میان معلمان بازرسی پاره وقت استخدام م کنند که به بازرسان منطقه ای یاری می رسانند. مناطق زوریخ و سنت گالن نظام خاصتری دارند که به موجب آن بازرسان تنها وظایف بسیار محدودی بویژه وظایف اجرایی را به انجام میرسانند و نظارت عمومی بر نحوه اداره مدارس برعهده مردمان «عادی» است که از سوی کمیسیونهای مدارس منطقه ای یا محلی منصوب می شوند. در مورد نحوه اداره مدارس هم تفاوت‌های قابل ملاحظه‌ای میان مناطق وجود دارد در مدارس که تعداد کلاسهای زیادی دارند یک سر معلم وجود دارد .

به طور کلی در بخش آلمانی، زبان سوئیس و در مقطع آموزش اجباری هیچ سر معلمی وجود ندارد و اگر هم سر معلمی وجود داشته باشد، وظایف او در حد سازمان دهی و هماهنگی باقی می ماند ، اما در بخش فرانسوی زبان سوئیس وضعیت کمی متفاوت است. در این مناطق نقش سر معلم اهمیت بیشتری مییابد. اما در مقطع متوسطه عالی جایگاه سر معلم در سراسر کشور حائز اهمیت است زیرا در اینگونه مدارس ، هیچگونه بازرسی وجود ندارد.

کمیسیون مدارک فارغ التحصیلی سوئیس برخوردار می‌باشد. از شرایط مقرر در قوانین راجع به ارزیابی مدارک را بررسی می‌کند. گروه‌های ناظر خود را دارند و سر معلم در زمینه نظارت تربیتی از مسئولیت‌های بسیاری برخوردار است. در گذشته انتظار میرفت که سر معلمان و بازرسان عملاً به نظارت بر برنامه درسی، مطالب درسی روش‌های تدریس، ارزیابی، ارتقاء دانش آموزان و سایر موارد پردازند و در چارچوب هنجارهای منطقه ای، اقدامات جدیدی را اتخاذ کنند. این وظایف به تمامی ناپدید نشده است اما امروزه نقش بازرسان توصیه و رایزنی تربیتی است که به اتفاق دیگر کارشناسان صورت می‌گیرد.

مدیریت آموزشی

نهادهای مرکزی

از جمله مهمترین نهادهای مدیریتی حوزه آموزش میتوان از موارد ذیل نام برد:

- اداره فدرال آموزش و علوم (OFES)

که عهده دار مسوولیت اداره اجرایی مرکزی در ارتباط با مسائل سیاستگذاری علمی به طور کلی

برای اجرای قوانین مرتبط به این حوزه می باشد.

- مجمع رؤسای دانشگاههای سوئیس

که عهده دار برقراری پیوندهایی است که تبادل اطلاعات و همکاری میان دانشگاههای سوئیس را

ارتقاء می بخشد.

- مجمع مؤسسات فن آوری فدرال سوئیس

که به عنوان هیئت مدیریتی بخشهای ETH و ETHZ و موسسات تحقیقاتی آنان ایفای نقش می نماید.

• کنفرانس دانشگاهی سوئیس

که مسئول حمایت مالی فدرال از تحقیقات به ویژه تحقیقات در حوزه آموزش است.

توزیع مسئولیتها

توزیع مسئولیتها در بخش آموزش سوئیس به دلیل نظام فدرال نسبتاً پیچیده است. اصل سوم قانون اساسی تصریح میکند که «مناطق از اختیاراتی برخوردار خواهند بود که به ادارت فدرال تفویض نشده باشد» در ارتباط با آموزش قانونی اساسی وظایف خاص بسیار کمی را به کنفدراسیون محول میکند. بنابراین مناطق از قدرت بسیاری در سازماندهی اصلی نظام آموزشی خود برخوردارند و مقررات آموزشی و کمکهای مالی را خود تدوین می کنند.

برغم برخورداری مناطق از ریشه های تاریخی مشترک و پاره ای اتفاق نظرها، مقررات از یک منطقه تا منطقه دیگر (به دلیل مسائل تاریخی، بزرگی منطقه، مسائل مالی آن و...) تفاوت بسیار دارد. در واقع سوئیس ۲۶ نظام آموزشی مختلف دارد. به علاوه برخی از مناطق مهم زیر نظر دولت فدرال قرار دارند تا در جاتی از یکپارچگی حاصل آید. با این همه هیچ وزیر آموزش فدرالی وجود ندارد.

به طور خلاصه وظایف کنفدراسیون به قرار زیر است :

نظارت بر تأمین سطح مناسبی از آموزش ابتدائی

مسئول قانون گذاری در آموزش فنی و حرفه ای بخش های صنعتی، بازرگانی، تجاری، کشاورزی و خدمات داخلی است .

قوانین آموزش تربیت بدنی را تنظیم می کند.

موسسات فدرال تکنولوژی زوریخ ولوزان، موسسات آموزش فنی و حرفه ای (برن ، لوزان ولوگانو) و دانشسرای فدرال تربیت بدنی در ماکولین را زیر نظر دارد.

مقررات ورود به رشته های پزشکی و نیز موسسات فدرال تکنولوژی را تنظیم میکند و با اعمال قوانین به مدرک فارغ التحصیلی مشروعیت می بخشد.

به دانشگاههای منطقه ای، پژوهش های علمی، هزینه های منطقه ای کمکهای مالی و مدارس سوئیس در خارج از کشور یارانه می دهد.

با قانونگذاری در بخش بیمه آموزش معلولین، جذب و آموزش معلولان کودک و بزرگسال را تسهیل می کند .

در شرایطی خاص پارلمان سوئیس میتواند مسئولیتهای رابه کنفدراسیون محول کند تا وظایف ضروری و با اهمیت ملی را در اسرع وقت عملی شوند .

در مناطقی که قوه قانونگذاری در اختیار کنفدراسیون است قوانین لازم توسط کنفدراسیون تصویب میشود و اختیارات اجرایی آن به مناطق یا در موارد نادری به گروه های خصوصی واگذار میشود. بنابراین مناطق مسئولیت زیادی در قبال نظام آموزشی خواهند داشت که خود مستقماً آنرا وضع نکردند. موقعیت آنها با تفویض حق رایزنی از سوی کنفدراسیون تحکیم میشود. در بیشتر موارد مناطق، شهرهای خود را موظف

میکنند که انواع خاصی از مدارس از قبیل کودکانها و نیز مدارس اجباری را دایر و اداره کنند. در مورد نظام آموزشی فنی حرفه ای وظایف میان کنفدراسیون، مناطق و سازمانهای حرفه ای تقسیم شده است.

مطابق قانون اساسی فدرال کنفدراسیون حق قانونگذاری در حوزه آموزش فنی و حرفه ای بخش های صنعت، تجارت، بازرگانی، کشاورزی و خدمات داخلی را دارد. دیگر حوزه های آموزش فنی و حرفه ای (تدریس، بهداشت، خدمات اجتماعی، هنر) برعهده مناطق قرار دارد.

در کل، مناطق مسئول عرضه آموزش فنی و حرفه ای هستند که در قوانین فدرال گنجانیده شده است. این مسئولیت، سازماندهی گروه های تدریس، تأیید قراردادهای کارآموزی، نظارت و سازماندهی امتحانات نهایی، تربیت استادکار برای کارآموزان به کمک اتحادیه های حرفه ای و مشاوره شغلی را دربرمیگیرد. بخش خصوصی نیز از طریق اتحادیه های حرفه ای نقش فعالتری در حوزه آموزش فنی حرفه ای ایفاء می کنند. در اغلب موارد، بخش خصوصی نه تنها جنبه عملی آموزش فنی را به عهده دارد، بلکه در اداره مدارس نیز شریک میشود یا به برخی از دانشسراهای فنی کمک مالی میکند. اتحادیه های حرفه ای به تعریف حرفه ها و صنفها ترسیم طرح های آموزشی و امتحانات سازمانی میپردازد. در حوزه آموزش پیشرفته این اتحادیه ها، امتحانات عالی برگزار میکنند و محتوا و انطباق امتحانات را با روندهای فنی و اقتصادی معمول تعیین می کنند.

بخش خصوصی با عرضه آموزشهای جدید در حوزه های نوین یا اصلاح دوره های موجود در بازنگری نظام آموزشی نیز دخالت دارد. در مقطع دانشگاه، ۹ موسسه منطقه ای و ۲ موسسه فدرال فن آوری وجود دارد. هر دانشگاه توسط اداره آموزش منطقه ای اداره می شود.

هرچند دانشگاهها در چارچوب مقررات منطقه ای از استقلال عمده ای برخوردارند، با این همه ۲ موسسه فدرال تماماً زیر نظر ادارات فدرال قرار دارند.

نه کنفدراسیون و نه مناطق، هیچکدام سازمان اداری منفردی برای دربر گرفتن کل نظام آموزشی در اختیار ندارند. بلکه در سطح فدرال مسئولیتها بر عهده وزرای کشور فدرال (موسسات فدرال فنآوری، یارانه های دانشگاه، کمکهای مالی، علوم پژوهشی، ورزش، ارزیابی مدارک فارغ التحصیلی و وزارت اقتصاد فدرال) آموزش فنی و حرفه ای) میباشد. در داخل وزارت کشور فدرال مسئولیتها بر دوش دایره علوم و سازمان فدرال آموزش و علوم قرار میگیرد.

دو هیأت هماهنگی دیگر نیز وجود دارد :

مجمع علوم سوئیس

کنفرانس دانشگاههای سوئیس

در داخل وزارت اقتصاد فدرال ، سازمان فدرال کار و صنعت بر بخش آموزش فنی و حرفه ای نظارت داشته و سازمان فدرال کشاورزی مسئول آموزش بخش کشاورزی است. دولت منطقه ای و اداره آموزش آن همراه با مجمع آموزش در برخی مناطق، مسئول سازماندهی و اداره نظام آموزشی منطقه ای هستند. وزیر منطقه ای که رئیس اداره آموزش است توسط مردم انتخاب شده و هر ۴ یا ۵ سال دوباره انتخاب شود. بزرگی اداره آموزش منطقه ای وزیر مجموعه های مختلف آن به بزرگی آن منطقه بستگی دارد.

در دهه ۱۹۶۰ تقریباً تمامی مناطق خدمات آموزشی را بنیان نهادند (ادارات منطقه ای آمار، پژوهش و ثبت اسناد) که وظیفه آن اطمینان از عملکرد صحیح مدارس و در صورت لزوم کمک در مسائل فنی (نوسازی مدارس، تدوین برنامه های درسی و...) است.

در سطح شهری گروه های اجرائی برحسب بزرگی آن شهر تفاوت های بسیاری با یکدیگر دارد. ادارات سیاسی توسط کمیسیون های مدارس که مرکب از سیاستمداران محلی و اشخاص حقیقی است یاری میشوند. در کل میتوان گفت که در اغلب مناطق مسائل با تفضیل بسیار به شکلی نسبتاً متمرکز بررسمیشوند. مخصوصاً در مورد تحصیلات اجباری، مدارس و دانشسراها از خودمختاری بسیار اندکی برخوردارند. در مقطع متوسطه، استقلال بیشتری به چشم میخورد.

هزینه های آموزشی

هزینه های آموزش فنی و حرفه ای

مشارکت عمیق بخش اقتصادی، نقش مکمل مدارس فنی حرفه ای و مداخله محدود دولت، سه ویژگی بارز نظام آموزش حرفه ای دو گانه درسوئیس است. هزینه های این نظام با مشارکت شرکای فعال این سیستم تأمین میشود و در نتیجه با هزینه های تحمیل شده بر بودجه عمومی کاهش مییابد. به طور کلی میتوان گفت که یک سوم هزینه سالانه نظام آموزش حرفه ای دو گانه توسط شرکتهای آموزش دهنده، یک سوم توسط دولت (کنفدراسیون + مناطق + یارانه ها) و یک سوم توسط کارآموزان (مشارکت در فرایند تولید) تأمین می گردد.

هزینه های آموزش عالی

هزینه تحصیلات دانشگاهی برحسب محل دوره و مدت دوره متغیر است.

شهریه های دانشگاهی و دیگر هزینه ها میتواند برحسب زادگاه دانشجوی متغیر باشد.

مثلاً یک دانشجوی سوئسی برای هر دوره ای که دانشگاه نوی شاتل سالانه ۷۵۰ فرانک سوئیس

میپردازد ولی در زوریخ ۱۳۰۰ فرانک خواهد پرداخت. در صدرمخارج هر دوره شهریه و بیمه تحصیلی و هزینه

های زندگی روزمره قرارداد. هزینه زندگی برای دانشجویان شامل بیمه پزشکی، هزینه تحصیل و ابزار کمک

تحصیلی بر ۲۰۰۰-۱۸۵۰ CHF در ماه است بالغ می گردد.

متوسط هزینه های زندگی : ۲۰۰۰۰ (فرانک سوئیس)

شهریه تحصیلی

شهریه دانشجویان بومی

• حداقل: ۱۰۰۰ (فرانک سوئیس)

• حداکثر: ۴۰۰۰ (فرانک سوئیس)

شهریه دانشجویان خارجی

• حداقل: ۱۰۰۰ فرانک سوئیس

• حداکثر: ۸۰۰۰ فرانک سوئیس

منابع تامین کننده

در سوئیس تأمین هزینه های آموزشی بازتابی از توزیع مسئولیتهای نهادی است. در ارتباط با مسائل مالی هر مقطع خود مختار بوده و به نسبت مسئولیت خویش، بار مالی را به دوش می کشد. تحصیل اجباری برای دانش آموزان رایگان است اما در مقطع تکمیلی متوسطه از والدین انتظار میرود که هزینه ها را متقبل شوند. در مورد تحصیلات اجباری تأمین هزینه ها بر عهده شهرها و مناطق است. در مورد آموزش تکمیلی متوسطه تأمین هزینه ها عمدتاً بر عهده مناطق است و تأمین هزینه های دانشگاهها نیز همین طور است.

کنفدراسیون در تأمین هزینه های آموزش فنی حرفه ای، آموزش دانشگاهی و پژوهشی نقش حمایتی ایفا میکند. کنفدراسیون مناطق، اتحادیه های صنفی و شرکتهای که کارآموزان را تربیت میکنند مشترکاً آموزش فنی حرفه ای را متقبل میشوند. کنفدراسیون یارانه های دیگری را نیز به دوره های آموزشی با مشارکت مناطق اختصاص می دهد به شرط این که این دوره ها برای عموم آزاد بوده و به خوبی سازمان یابد. نمیتوان ارقام دقیق هزینه های آموزشی فنی - حرفه ای را مشخص نمود زیرا هزینه های ناشی از صنعت نا مشخص است. طبق آمار سال ۱۹۹۳ هزینه های کل نظام آموزشی به قرار زیر توزیع می گردد:

شهرها ۳۵٪

مناطق ۵۳٪

کنفدراسیون ۱۲٪

در هر مقطع منابع بر مبنای بودجه های دقیق و مفصل و نه به صورت بودجه ای تخصیص می یابند. قانون اساسی فدرال تصریح می کند که آموزش ابتدایی باید تحت نظارت دولتی قرار گیرد و این اصل به طور کلی در تحصیلات اجباری مناطق اعمال شده است.

مدارس خصوصی وجود دارد اما آنها ندرتاً یارانه دریافت میکنند. مراکز تکمیلی متوسطه در اغلب مناطق وجود دارند اما دبیرستانهای خصوصی که در گذشته غالباً مدارس دینی بودند، از سوی مقامات رسمی به رسمیت شناخته شده و حتی یارانه می گیرند.

اغلب دانشسراهای فنی نیز منطقه ای هستند. اما آموزش عالی غیردانشگاهی به میزان زیادی به بخش خصوصی متکی است هر چند یارانه های منطقه ای یا فدرال وجود دارد. در کل به موجب قانون اساسی فدرال هر کسی حق افتتاح مدرسه خصوصی را به موجب اصل تجارت آزاد خواهد داشت، اما این مدارس مشمول مقررات جاری منطقه ای خواهند بود .